

T.C.

Ardahan Üniversitesi

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

Spor Yönetimi Bilim Dalı

**TAKIM SPORCULARININ
İLETİŞİM BECERİLERİ VE SPORA BAĞLILIK
DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ
(KOCAELİ İLİ ÖRNEĞİ)**

Burhan ALTUN

Doç. Dr. Murat AYGÜN

Yüksek Lisans Tezi

Ardahan 2022

TAKIM SPORCULARININ
İLETİŞİM BECERİLERİ VE SPORA BAĞLILIK DÜZEYLERİNİN
İNCELENMESİ (KOCAELİ İLİ ÖRNEĞİ)

Burhan ALTUN

Doç. Dr. Murat AYGÜN

Ardahan Üniversitesi
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
Spor Yönetimi Bilim Dalı

Yüksek Lisans Tezi

Ardahan 2022

KABUL VE ONAY

Burhan Altun tarafından hazırlanan “Takım Sporcularının İletişim Becerileri ve Spora Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi (Kocaeli İli Örneği)” başlıklı bu çalışma, 14.07.2022 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

[İ m z a]

Doç Dr. Talha MURATHAN

[İ m z a]

Doç. Dr. Murat AYGÜN (Danışman)

[İ m z a]

Dr. Öğr. Üyesi Ali Burak TOY

[İ m z a]

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

[Prof. Dr. Mustafa ŞENEL]

Enstitü Müdürü

YAYIMLAMA VE FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI BEYANI

Enstitü tarafından onaylanan lisansüstü tezimin tamamını veya herhangi bir kısmını, basılı (kâğıt) ve elektronik formatta arşivleme ve aşağıda verilen koşullarla kullanıma açma iznini Ardahan Üniversitesine verdiğimi bildiririm. Bu izinle Üniversiteye verilen kullanım hakları dışındaki tüm fikri mülkiyet haklarım bende kalacak, tezimin tamamının ya da bir bölümünün gelecekteki çalışmalarda (makale, kitap, lisans ve patent vb.) kullanım hakları bana ait olacaktır.

Tezin kendi orijinal çalışmam olduğunu, başkalarının haklarını ihlal etmediğimi ve tezimin tek yetkili sahibi olduğumu beyan ve taahhüt ederim. Tezimde yer alan telif hakkı bulunan ve sahiplerinden yazılı izin alınarak kullanılması zorunlu metinleri yazılı izin alınarak kullandığımı ve istenildiğinde suretlerini Üniversiteye teslim etmeyi taahhüt ederim.

Yükseköğretim Kurulu tarafından yayınlanan “*Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge*” kapsamında tezim aşağıda belirtilen koşullar haricince YÖK Ulusal Tez Merkezi / Ardahan Üniversitesi Açık Erişim Sisteminde erişime açılır.

- Enstitü / Fakülte yönetim kurulu kararı ile tezimin erişime açılması mezuniyet tarihimden itibaren 2 yıl ertelenmiştir. ⁽¹⁾
- Enstitü / Fakülte yönetim kurulunun gerekçeli kararı ile tezimin erişime açılması mezuniyet tarihimden itibaren ay ertelenmiştir. ⁽²⁾
- Tezimle ilgili gizlilik kararı verilmiştir. ⁽³⁾

14/07/2022

[İmza]

Burhan ALTUN

¹“Lisansüstü Tezlerin Elektronik Ortamda Toplanması, Düzenlenmesi ve Erişime Açılmasına İlişkin Yönerge”

(1) Madde 6. 1. Lisansüstü tezle ilgili patent başvurusu yapılması veya patent alma sürecinin devam etmesi durumunda, tez **danışmanının** önerisi ve **enstitü anabilim dalının** uygun görüşü üzerine **enstitü** veya **fakülte yönetim kurulu** iki yıl süre ile tezin erişime açılmasının ertelenmesine karar verebilir.

(2) Madde 6. 2. Yeni teknik, materyal ve metotların kullanıldığı, henüz makaleye dönüşmemiş veya patent gibi yöntemlerle korunmamış ve internetten paylaşılması durumunda 3. şahıslara veya kurumlara haksız kazanç imkanı oluşturabilecek bilgi ve bulguları içeren tezler hakkında tez **danışmanının** önerisi ve **enstitü anabilim dalının** uygun görüşü üzerine **enstitü** veya **fakülte yönetim kurulunun** gerekçeli kararı ile altı ayı aşmamak üzere tezin erişime açılması engellenebilir.

(3) Madde 7. 1. Ulusal çıkarları veya güvenliği ilgilendiren, emniyet, istihbarat, savunma ve güvenlik, sağlık vb. konulara ilişkin lisansüstü tezlerle ilgili gizlilik kararı, **tezin yapıldığı kurum** tarafından verilir *. Kurum ve kuruluşlarla yapılan işbirliği protokolü çerçevesinde hazırlanan lisansüstü tezlere ilişkin gizlilik kararı ise, **ilgili kurum ve kuruluşun önerisi** ile **enstitü** veya **fakültenin** uygun görüşü üzerine **üniversite yönetim kurulu** tarafından verilir. Gizlilik kararı verilen tezler Yükseköğretim Kuruluna bildirilir.

Madde 7.2. Gizlilik kararı verilen tezler gizlilik süresince enstitü veya fakülte tarafından gizlilik kuralları çerçevesinde muhafaza edilir, gizlilik kararının kaldırılması halinde Tez Otomasyon Sistemine yüklenir.

* Tez **danışmanının** önerisi ve **enstitü anabilim dalının** uygun görüşü üzerine **enstitü** veya **fakülte yönetim kurulu** tarafından karar verilir.

ETİK BEYAN

Bu çalışmadaki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, kullandığım verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı, yararlandığım kaynaklara bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu, tezimin kaynak gösterilen durumlar dışında zgn olduğunu, Tez Danışmanının **Doç. Dr. Murat AYGÜN** danışmanlığında tarafımdan üretildiğini ve Ardahan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tez Yazım Yönergesine göre yazıldığımı beyan ederim.

(İmza)

Burhan ALTUN

ÖZET

ALTUN, Burhan. *Takım Sporcularının İletişim Becerileri Ve Spora Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi (Kocaeli İli Örneği), Yüksek Lisans Tezi, Ardahan, 2022.*

Bu çalışmada, Kocaeli ilindeki takım sporcularının iletişim becerileri ve spora bağlılık düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu Kocaeli ilinde bulunan 102'si futbol, 69'u basketbol, 41'i voleybol ve 27'si hentbol olmak üzere toplamda 239 kişi oluşturmuştur. Araştırma kapsamında araştırmacı tarafından oluşturulmuş kişisel bilgi formu ve sporcuların iletişim becerilerini tespit etmek için geçerlik güvenilirlik çalışması Korkut ve Bugay (2014) tarafından yapılmış 'İletişim Becerileri Ölçeği', ayrıca Kelecek ve diğerleri (2018) tarafından geliştirilen 'Sporcu Bağlılık Ölçeği' kullanılmıştır. Değişkenlerin normal dağılım gösterip göstermediğini öğrenmek için çarpıklık basıklık değerlerinden yararlanılmıştır. Değişkenlerin normal dağılım göstermesi nedeniyle iki kategorili değişkenlerde t testi tekniği ve ikiden fazla kategoriye sahip değişkenlerde ANOVA testinden yararlanılmıştır. ANOVA testinde anlamlı çıkan farklılıkları bulabilmek için varyansların homojenliği dikkate alınarak tukey testi kullanılmıştır. Sürekli değişkenler arasındaki ilişkiye bakılırken pearson korelasyon testinden faydalanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Elde edilen bulgular neticesinde, takım sporcularının sporcu bağlılık ölçeği ile iletişim kurmaya isteklik arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Araştırmamıza katılan takım sporcularının sporcu bağlılık düzeyleri arttıkça iletişim kurmaya istekli oldukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler:

iletişim, iletişim becerileri, spor, sporcu bağlılığı, takım sporcuları

ABSTRACT

ALTUN, Burhan. *Investigation of Communication Skills and Sports Commitment Levels of Team Athletes (Example of Kocaeli Province)*, Master Thesis, Ardahan, 2022

In this study, it was aimed to examine the Communication Skills and Sports Commitment levels of team athletes in Kocaeli province. The research group consisted of 239 people in total, 102 of whom are football, 69 basketball, 41 volleyball and 27 handball, located in Kocaeli. Within the scope of the research, the personal information form created by the researcher and the 'Communication Skills Scale' whose validity and reliability study was conducted by Korkut and Bugay (2014) and the 'Athlete Engagement Scale' developed by Kelecek et al. (2018) were used to determine the communication skills of the athletes. The skewness and kurtosis values were used to find out whether the variables showed a normal distribution. Due to the normal distribution of the variables, the t-test technique was used for the two-category variables and the ANOVA test was used for the variables with more than two categories. In order to find the significant differences in the ANOVA test, the tukey test was used considering the homogeneity of the variances. Pearson correlation test was used when examining the relationship between continuous variables. Significance level was accepted as $p < 0.05$. As a result of the findings, a statistically significant relationship was found between the level of athlete commitment scale of team athletes and their willingness to communicate. As the level of athlete commitment of team athletes participating in our research increases, their willingness to communicate also increases.

Keywords:

communication, communication skills, sports, athlete commitment, team athletes

KISALTMALAR LİSTESİ

ORT. : Aritmetik Ortalama

SPSS. : Statistical Programme For Social Sciences

SS. : Standart Sapma

T. : Toplam

VK. : Varyans Kaynağı

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	
YAYIMLAMA VE FİKRİ MÜLKİYET HAKLARI BEYANI	
ETİK BEYAN	
ÖZET	i
ABSTRACT	ii
KISALTMALAR LİSTESİ	iii
TABLolar LİSTESİ	iv
GİRİŞ	5
BÖLÜM I	6
1.1. İLETİŞİM	6
1.1.1. İLETİŞİM SÜRECİ VE TEMEL ÖĞELERİ.....	7
1.1.2. İLETİŞİM ÇEŞİTLERİ.....	7
1.1.3. İLETİŞİM TÜRLERİ.....	8
1.1.3.1. Sözlü İletişim	8
1.1.3.2. Yazılı İletişim	9
1.1.3.3. Görsel İletişim	9
1.1.3.4. İşitsel İletişim	9
1.1.4. İLETİŞİMİN İŞLEVLERİ	10
1.1.4.1. Bireysel işlevler	10
1.1.4.2. Grupsal İşlevler	10
1.1.4.3. Toplumsal işlevler	11
1.1.5. İLETİŞİM BECERİLERİ.....	11
1.1.5.1. Ben Dili	13
1.1.5.2. Etkin Katılımlı Dinleme	13
1.1.5.3. Kendini Tanıma-Kendini Açma	13
1.1.5.4. Empati	14
1.1.5.5. Ego Geliştirici Dil	14

1.1.6. İLETİŞİM MODELLERİ.....	14
1.1.6.1. Çember modeli.....	15
1.1.6.2. Şebeke Modeli.....	15
1.1.6.3. Zincir modeli.....	15
1.1.6.4. Y modeli.....	16
1.1.6.5. Tekerlek modeli.....	16
1.2. SPOR VE İLETİŞİM.....	18
BÖLÜM II.....	20
2.1. BAĞLILIK.....	20
2.1.1. BAĞLILIK ÇEŞİTLERİ.....	21
2.1.1.1. Davranışsal Bağlılık.....	22
2.1.1.2. Duygusal Bağlılık.....	22
2.1.1.3. Bilişsel Bağlılık.....	23
2.2. SPOR VE BAĞLILIK.....	23
2.2.1. SPORA BAĞLILIK.....	24
2.2.2. SPORCU BAĞLILIĞI.....	27
BÖLÜM III.....	29
METOT.....	29
3.1. ARAŞTIRMANIN SINIRLILIKLARI.....	29
3.2. ARAŞTIRMANIN EVREN VE ÖRNEKLEMİ.....	30
3.3. VERİ TOPLAMA ARAÇLARI.....	30
3.4. BULGULAR.....	31
TARTIŞMA VE SONUÇ.....	43
KAYNAKÇA.....	54
EKLER.....	63
EK. 1. Orjinallik Raporu.....	63
EK. 2. Etik Kurul.....	64
EK. 3. Demografik Değişkenler.....	65

EK. 4. Sporcu Bağlılık Ölçeği.....	66
EK. 5. İletişim Becerileri Ölçeği (İBÖ).....	67
EK. 6. Sporcu Bağlılık Ölçeği İzin Yazısı.....	68
EK. 7. İletişim Becerileri Ölçeği İzin Yazısı.....	69
ÖZGEÇMİŞ.....	70

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. Sosyo-Demografik Özelliklere İlişkin Frekans ve Yüzde Dağılım Tablosu	31
Tablo 2. Ölçek Alt Boyutlarına İlişkin Frekans, Normallik ve Güvenilirlik Tablosu	32
Tablo 3. Cinsiyet Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	33
Tablo 4. Eğitim Durumu Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	34
Tablo 5. Kulüp Türü Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	35
Tablo 6. Spor Branşı Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	36
Tablo 7. Millilik Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	37
Tablo 8. Yaş Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	38
Tablo 9. Aktif Spor Yılı Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....	39
Tablo 10. Aylık Gelir Düzeyi Değişkeni ile Ölçek Alt boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	40
Tablo 11. Ölçekler Arası Korelasyon Tablosu	41

GİRİŞ

Spor dünyada herkes tarafından kabul edilen insanları ayırt etmeksizin ortak değer olan güçlü bir unsurdur. Bireysel ya da takımca hareket edilen yarışma amaçlı veya bireysel eğlence olarak yapılan fiziksel aktivitelerdir. Spor, kişinin fiziken sağlıklı yaşam sürmesine zihinsel ve ruhsal olarak olumlu yansımaya teknik ve sorumluluk almayı öğrenmesi ve ilerlemesine fayda sağlar. Kişiyi sabretmeyi ve zinde olmayı, sosyal grup ve toplum ile birleşmeyi sağlar. Spor insanları ortak hedefe yönelmeye, dayanışma duygusunu aşlamaya yardımcı olur. Ayrıca takım sporlarında paylaşmayı, bireysel sporlarda da güçlüklerle bireysel olarak savaşmayı öğretir. Neticede insan hayatı ile birbirinden koparılamaz hal alan spor, kişinin hayatının sonuna kadar sağlıklı, keyifli ve iyi bir ruhsal zihne sahip olmakta önemli yer edinmiştir (Taşgın ve Çağlayan, 2011).

Hayatımızın her alanında önemli olan iletişim ve öz güven becerileri, takım sporları ve hakemleri adına da önemli olan bir durumdur. Öz güven; bireyin kendisinde olumlu duygular hissetmesini ve iyi olmasını sağlayan, hem kendisi ile hem de çevresindekiler ile olumlu ilişkiler kurabilmesine yardımcı olan özelliklerdir. Hem kendisi ile hem de çevresindekilerle olumlu ilişkiler kurmaya katkı sağlayan öz güven iletişim becerilerini de olumlu yönde etkileyen özelliktir. İletişim becerileri, takım sporları hakemlerinde kendilerini doğru olarak anlatabilmelerini, sporcuları doğru olarak anlayabilmelerini sağlayan özelliktir. İletişim becerilerinin oluşmasında etken olduğu düşünülen öz güven becerileri, takım sporları hakemlerinin karar verme aşamasında, aldıkları kararların doğruluğu ve kabul edilebilirliği açısından önemli bir durum olarak görülebilir (Akdoğan ve Yalçın, 2018).

BÖLÜM I

1.1. İLETİŞİM

İletişim; düşünce ve duyguların bir kişiden diğerine yüz ifadeleri, eller, kollar, baş hareketleri, konuşmalar yoluyla iletilmesi veya yazı, telefon, radyo, televizyon vb. iletişim araçlarının kullanımının artması diye adlandırılmaktadır (Kavcar ve diğerleri, 2004). Diğer yandan iletişim, bireyler arasındaki iletişimin tam anlamıyla sağlanması olarak adlandırmıştır (Ergin ve Birol, 2005).

Bu yüzden iletişim, kaynak ve hedef arasında bir takım becerilerinin temel mantığının iletilmesinde ihtiyaç duyulan etkileme zamanıdır (Kavcar ve diğerleri, 2004). Dökmen (2004) göre iletişim, “bilgiyi üretip, aktarıp ve anlamlandırma süreci” olarak ifade edilmiştir. Bu sayede bulunduğu ortamda en önemli etkidir. İletişim ile kişiler duygu ve düşüncelerini diğer bireylere aktarma fırsatı bulurlar. İletişimin temelini oluşturan, etkileme, etkilenme, yararlı olma sürecini iletişim sayesinde gerçekleştirmektedir (Çalışkan, 2003).

Günlük hayatımızın başında kişiler arası ilişki vardır ve insanlar iletişim sayesinde ilişkilerini düzene koyarlar. İnsanı insan yapan iletişim sağlama yeteneği ve neticesinde oluşan kültürel birikimdir. Bu kültürel birikim ve iletişimsel yeterlilik, doğumdan sonra doğaya ve diğer organizmalara göre çok daha zayıf olan insan üstünlüğünün temelidir. İletişimin yanı sıra başkalarının duygu, düşünce ve sosyal hayatını ortaya çıkarır, paylaşır, etkiler ve onlardan etkilenir. Kişi doğuştan gelen iletişim becerileriyle dünyaya gelse bile, iletişim kalıpları ve becerileri birdenbire insanların karşısına çıkmaz. Bireyler etrafındaki insanlar ile etkileşim kurarak iletişim sağlama bilincine kavuşurlar (Deniz, 2003).

İletişimin verimli bir şekilde sağlanması için kişilerin kabul edip uyması gereken kurallar vardır (Şahin, 1997).

- Kişilerin kendine ait özellikleri ile önemli olduğunu düşünmesi ve ona iletişim anında koşulsuz şartsız pozitif durum olmasıdır.
- Karşısındaki kişinin şartsız onay vermesidir.
- Kişinin sorunlarını kendisinin üstesinden gelme gücüne inanmasıdır.
- Gerçek yüzünü saklamadan ortaya çıkarmasıdır.

- His, düşünce ve davranışlarının aynı olmasıdır.
- Kendini karşısındaki bireyin yerinde düşünüp onun sorunlarına onun bakış açısından görmesi ve onun duygularını anlayabilmesidir.
- Bahsedilen bütün ilkelerin bir iletişim durumunda toplu olmasıdır.

Diğer yandan, süreç öğelerine daha az vurgu yaparak iletişim kurmak, insanların karşılıklı anlayışının önünde büyük bir engel oluşturmaktadır. Bu şekilde de kişiler kendi amaçladıkları gibi kendilerini aktarma çabalarında yetersiz kalmaktadırlar (Demirci, 2002).

1.1.1. İLETİŞİM SÜRECİ VE TEMEL ÖĞELERİ

Tutar ve diğerleri (2003) şu şekilde açıklamıştır; hayatın içinde kaçınılmaz hareketli bir etkidir. Bu süreç yaşamda sürekli değişmektedir ve bu değişen hayatın sonuna kadar devam eder. Uslu (2005) iletişimi, kişiler ve milletler veya kişiler ve toplumlar arasında gerçekleşen dinamik bir süreçtir ve bu süreç şu şekildedir: İletişim, canlıların birbirini algılamasıyla başlar. Bu bilinç sürecinde iletişim kurmak için konuşmanıza veya herhangi bir işaret veya işaret göndermenize gerek yoktur. Çünkü canlıların birbirini tanıması iletişimi başlatmak için yeterlidir (Açıl, 2005).

İkincil unsurlarıyla birlikte toplam yedi unsurdan; iletişim süreci, gönderici, gönderici ve alıcının algılama ve değerlendirme biçimi, mesaj, kanal, alıcı, geri besleme ve gürültü'den meydana gelmektedir.

1.1.2. İLETİŞİM ÇEŞİTLERİ

Kişilerarası iletişim: İki varlık tarafından benzer iletişim, bir birey içinde gerçekleşebilir. Bu iletişime örnek vermek gerekirse kişinin kendi iç dünyasını gözlemlemesi, ihtiyaçlarını fark etmesi, üzüntü veya mutluluk duyması verilebilir. Bu durumda bireyin kendi içindeki veya içindeki iletişimi, kişilerin iç dünyasında ortaya çıkardıkları bazı mesajların yorumlanması olarak adlandırmak doğru olabilir. Kaynak ve hedef arasındaki iletişime karşılıklı iletişim diyebiliriz (Işık, 2000).

Bir organizasyon, iş bölümü açısından belirli bir amaca ulaşmak için insanların faaliyetlerinin koordine edildiği ve çevre ile etkileşime girdiği bir yapıyı örgüt içi iletişim

olarak tanımlanabilir. Çevre ile etkileşime giren organizasyonların hiyerarşik bir düzeni vardır. Bu nedenle, bir organizasyon içindeki insanlar, önceden tanımlanmış bazı rolleri yerine getirerek bu rollerin gereksinimlerini karşılamaya çalışırlar.

Kitle iletişimi: Farklı mesajların, yüksek ve çeşitli gruplara aktarmak için bşr takım araçlar kullanılarak aktarmak olarak tanımlayabiliriz (Işık, 2000).

1.1.3. İLETİŞİM TÜRLERİ

İletişim türleri, sözlü, yazılı, görsel ve işitsel şeklinde incelenmektedir.

1.1.3.1. Sözlü İletişim

Dil, insanların duygu, düşünce ve hayattaki başarılarını karşılıklı iletmelerini sağlar. Dilin hayata verdiği bilgilerin ve değerlerin çoğu, sosyal varlık olarak kabul olan insanoğlunun koordineli bir çalışma hayatında varlığını sürdürebilmesi ve daha da değerlisi bir noktada söyleyip anlamasını sağlar (Küçük, 2012).

Sözlü iletişim, doğrudan konuşmayı ve dinlemeyi içerir. Başarılı sözlü iletişim, bağışçı ve alıcı arasındaki anlaşmaya dayanır. Bireyler arasında karşılıklı karşılaşmalar, konferanslardaki konuşmalar, seminerlerdeki dersler, bilgi ve deneyim alışverişi, telefon görüşmeleri, konferanslar vb. Konsensüs sözlü iletişim şeklinde sağlanır. Sözlü iletişim karşılıklı, radyo, video veya telefonla yapılabilir (Önsal, 2012).

İletişimin zamanlamasını ve biçimini planlarken mesajı ileten kişi, alıcının değer yargısını, keşfedilebilecek kültürel farklılıkları, tutumlarını ve bilgi içeriğine ilişkin beklentilerini dikkate alır. Sağlanan bilgiler kısa, net ve anlaşılması kolay olmalı ve bilgilerin açıklanma şekline ve kullanılan dilin türüne dikkat edilmelidir. Ayrıca bilgilerde yer alan mesajları dikkatle dinlemeli ve mesajların değişken olmamasına dikkat etmelisiniz. Bu bilgilere dayanarak, etkili ifade için; mesajların doğrudan olması vakit kaybetmeden gerçekleşmesi, anlaşılır olması, destekleyici olması ve dürüst olması gibi beş temel kuralı hatırlamak önerilir (Silkü, 2008).

1.1.3.2. Yazılı İletişim

Kişilerin konuşmadan iletişim sağlayabilmeleri için belirli harf ve harflerden oluşan bir yazı sistemi oluşturuldu. Bu sayede insanların sözlü iletişim dışında birbirleriyle iletişim kurmasını sağlayan yeni iletişim yöntemleri ortaya çıkmıştır. Mısır'da M.Ö 3000'li yıllarda ortaya çıkan "hiyeroglif", eski Irak'da ortaya çıkan "çivi yazısı" adlandırılarak dünyanın iki farklı yerinde ortaya çıktı. Bugüne kadar birçok yönden değişti ve gelişti. Yazılı iletişim, sözlü iletişimden farklı olarak teknoloji geliştikçe değişebilen bir yapıya sahiptir. Bugün, eskisinden daha geniş bir uygulama yelpazesi var. İş hayatında önemli iletişim biçimlerinden biridir (Tuna, 2012).

Sözlü iletişimde olduğu gibi, iletişimde de yazma becerilerinin geliştirilmesi, yazma konusunun önceden planlanmasını ve yazarken kullanılacak sözcüklerin (basit, açık, net) dikkatli seçilmesini gerektirir. Ayrıca araştırma yazma bilgi ve becerisini kazanmak, gerektiğinde dil bilgisi kurallarını uygulamak ve konuyla ilgili çok sayıda kitap, makale veya haber okumak önemlidir (Silkü, 2008; ve Durmaz, 2004).

1.1.3.3. Görsel İletişim

Televizyon, tablet ve benzeri araçlar, görüntüleri yakalamamızı ve iletmemizi sağlayan iletişim araçlarından biridir. Bu araçlar sesli ve görsel olarak iletişim kurmanızı sağlar. TV, film, video vb. İletişim yoluyla iletişim, tek yönlü iletişim olup, görsel ve işitsel organlar tarafından algılanabilen iletişim biçimlerinden biridir.

1.1.3.4. İşitsel İletişim

Şuan ki yaşantımızda sesli iletişim araçları çok önemli hale gelmekte ve faydalanılmaktadır. Yüz ifadeleri, ses yüksekliği, başkalarından duygusal uzaklık, giyim, konuşurken kullanılan el ve kol hareketleri gibi birçok faktör diğer insanların iletişiminde ve algısında önemli rol oynar. Yaşanılan olayların etkisi, ruh hali ile ilgili ifadeler veya basit mantıkla yanlış anlaşılabilir ifadenin ses tonları ve mimikleri ile farklı anlamlar kazanması nedeniyle ifade edici bilgi veya mesajlar içerir (Tuna, 2012).

1.1.4. İLETİŞİMİN İŞLEVLERİ

İletişimin işlevlerini bireysel, grupsal ve toplumsal üç başlık olarak açıklayabiliriz;

1.1.4.1. Bireysel işlevler

İletişimin bireysel işlevlerinin başında, iletişimde olan kişiye kuvvetli iletişim sağlamak gelmektedir. Bu yüzdendir ki birey zihinsel ve birden çok açıdan sağlıklı güçlü iletişim amacıyla iletişim sağlamak ister. Bu bağlamda kişi, sevgi duygusunu hissetmek, saygısını göstermek aynı şekilde karşılık görmek, bilgiler ve beceri kazanmak, kendini güven içinde hissetmek nedeni ile iletişim sağlar. Birey bir çok ihtiyacını (maddi ve manevi) karşılayabilmek için başka bir kişinin desteğine ihtiyaç duyabilir. Bunu da iletişim sayesinde üstesinden gelir. Kişi başkasının desteğiyle maddi ve manevi ihtiyaçlarını karşılar ve kendi dünyasında güçlü bir hale gelir. Bir arada yaşayan toplum içindeki kişilerin kuvvetli olması için yardımcı olan sağlayan başka bir neden ise topluma yön vermek, kullanmak, içinde uyumlu hareket etmek veya kişiye uygun bir dünya yaratmak, fakat bireyin bunları yalnız başına tek başına halletmesi kolay değildir. Dolayısıyla kişi bu gibi durumlarda zafere ulaşabilmek için başkaları ile iletişim sağlar ve onlarla ortaklık yaparak ya da yardımlaşarak başarıya ulaşır (Fidan, 2016).

1.1.4.2. Grupsal İşlevler

Gruplarda kişisel işlemlere aynı işlevi sağlamak için iletişimden faydalanılır. Gruplar kişinin maddi ve manevi ihtiyaçlarını karşılayabilmek için ortaya çıkan topluluktur. Grupların işlevleri kişisel işlemlerden farklıdır. Gruptaki menfaatleri kişilerin menfaatlerini de kapsamalıdır. Bu yüzdendir ki iletişimden faydalanırken çeşitli hedefleri karşılamalıdır (Fidan, 2016).

1.1.4.3. Toplumsal işlevler

İletişimin toplumsal işlevlerinin başında, kişileri sosyalleşmesinde yardımcı olmak vardır. İletişim toplumsallaşmaya benzeyen, devamlılık ister. Bu yüzden ki toplumsallaşma iletişimde önemli bir yer tutmaktadır. Günlük yaşamda yaşadığı çevrede bireyler yalnız kaldığını düşünür ya da iletişim aracılığıyla yalnız kaldığını düşünenler bilgi alırlar. Bu durumda ortaya iletişimin farklı bir işlevi göz önüne çıkar. İletişim eğitim işlerini de aynı zamanda görevini üstlenmektedir. İletişim insanların fiziksel ve psikolojik ihtiyaçlarını karşılarken toplumsal ilişkilerde kişilere yol gösterici olur (Fidan, 2016).

Bir başka özelliği ise kişilerin birbiri ile bağlantı kurmasını, tanışmasını ve toplumsal uzlaşmanın sağlanmasına katkıda bulunur. İletişim, geleneğini kuşaktan kuşağa aktarılmasında büyük rol oynar. Farklı milletlerin kültürü ile bağlantı kurulmasında önem taşır ve bayrak görevindedir (Fidan, 2016).

1.1.5. İLETİŞİM BECERİLERİ

İletişim, toplum ve bireyler için önemli bir işleve sahiptir. Sağlam iletişim genellikle olumlu sonuçlar verirken, kötü yapılandırılmış iletişim olumsuz sonuçlar doğurur. İletişimin temel işlevi bir anlaşmaya varmaktır (Bozkurt, 2004).

İletişim hataları, süreçteki bazı kusurlardan kaynaklanmaktadır. Örneğin, alıcının ortak bir dili deşifre edememesi veya kullanamaması iletişim için bir engeldir. Alıcı-gönderen çakışması, yanlış kanal seçimi ve geri bildirim sağlanması vb. sorunlar iletişimi negatif etkileyebilir. Farklı etkenlere bağlı olan iletişim sürecinin başında iletişim yeteneği bulunmaktadır. İletişim yetenekleri okuma, yazma, dinleme, düşünme ve konuşmayla bağlantılıdır (Ceyhan, 2006).

Faydalı iletişim becerileri, kişilerarası ve profesyonel yaşamda ilişkileri geliştirme özelliğine sahiptir. Özellikle başkaları ile iletişime dayalı mesleklerde bulunan bireylerin faydalı iletişim yeteneklerine sahip olmaları lazım. Örnek olarak psikolojik danışmanlar, psikologlar, psikiyatristler, sosyal hizmet uzmanları, doktorlar, avukatlar ve satış görevlileri verilebilir. Kişilerarası iletişimlerin bazenleri yararlı bir şekilde olmamaktadır. Etkili kişilerarası iletişimin sağlanması için hedefin mesajı doğru yorumlamasıyla gerçekleşir (Korkut ve diğerleri, 2018).

Bazıları iletişim becerilerinin doğal olarak sezgiyle geliştirildiğini savundu, ancak araştırmalar bunun esas olarak daha sonra öğrenilebilen ve öğretilen davranışları içerdiğini gösteriyor (Buckman, 2001). Ülkemizde yetişkinlere ve çocuklara iletişim becerilerinin öğretimi ve sonuçlarına ilişkin çeşitli çalışmalar vardır.

Annelere uygulanan iletişim becerileri eğitim programlarında annelerin ailelerini pozitif etkilediğini bulmuşlardır (Balcı ve Yılmaz, 2000). Korkut (2005), bankada çalışan yetişkin kadın ve erkeklere 12 saatlik iletişim becerileri programı uygulamıştır. Neticede araştırma grubunun iletişim becerilerini değerlendirme düzeyinde artış yaşanmıştır.

İletişim becerileri üç alt grup oluşturmaktadır. Bunlar; davranışsal, duygusal ve zihinsel iletişim becerileridir (Yılmaz, 2011).

Zihinsel iletişim becerileri;

- Etkili dinleme yeteneklerini kişilerarası ilişkilerde ortaya çıkarmak,
- Sıkıntıyı anlayabilme ve karar verme becerilerine sahip olmak,
- Davranışsal ve duygusal tepkilere sebep olan etkenlerin farkında olmak,
- Empati kurmak,
- Dinleme ve işitme kavramların farkında olmak,
- Çatışma çözümünde etkili yeteneklere sahip olmak,
- Problem olan durumlarda kullanılan iletişim ilkelerini söyleyebilmek,

Duygusal iletişim Becerileri;

- Sözel olmayan iletişim becerileri anlayabilmek,
- Çatışmada gösterilen tepkileri belirleyen nedenlerini anlayabilmek,
- İletişimde dilin değerini anlayabilmek,
- Kendini tanıma yolunda gerçekleştirilecek faaliyetlere istekli olmak

Davranışsal Beceriler;

- İsteklerini ben dili kullanarak aktarabilmek,
- Kişilerarası ilişkilerde kolaylık sağlayan becerileri kullanabilmek,
- Bir ilişkiyi başlatma ve devamlılık sağlayabilme becerisini oluşturmak,
- Çatışma durumlarında problem çözebilmek,
- Kendini ifade edebilme becerisini barındırma

Literatürde iletişim becerisi üzerine yoğunlaşılırken, ben dili, etkin katılımlı dinleme, kendini tanıma/kendini açma, empati ve egoyu geliştirici dil becerilerine değinmiştir.

1.1.5.1. Ben Dili

Olumsuz davranışların etkilerinin iletilmesi olarak tanımlanmaktadır. Ben dili kullanan kişilerde yargılama, eleştiri yapma, suçlama ve karşıdaki bireye olumsuz duyguları hissettiren ifadeler bulunmamaktadır.

1.1.5.2. Etkin Katılımlı Dinleme

Dinlenen şeylerin zihinde yer edinmesinin daha kalıcı hale gelmesi için dinleme anında beynimizde oluşan soruların konuşmacıya sorulması lazımdır. Bu süreçte dinleyenin aktifliği konuşmacıya dinlendiğini farkettermektir. Bu şekilde konuşmacı kendini rahat hissederek ve iletişim amacını sağlamış olur. Dinleme, dinleyicinin değer verdiği hissine pozitif katkı sağladığından, etkileşimin inandırıcı davranışına da neden olur ve paylaşmaktan mutluluk duyar (Cüceloğlu, 2002).

1.1.5.3. Kendini Tanıma-Kendini Açma

Kendini açmayı, bireyin kendisini diğer bireylere bildirme süreci olarak tanımlanmaktadır (Derlega ve Chaikin, 1976). Bu beceri ile kişiden kendisinin kendisinin farkına varmasına, kendi iaresi ile kendisini dışa vurması ve saydam olması beklenmektedir. Böylece daha sağlıklı ilişkiler kurması gözlemlenmektedir (Noller ve Bağ, 1985).

1.1.5.4. Empati

Empati ilişkilerde zıtlaşmanın en aza indirgenmesini, daha kuvvetli ve sağlıklı ilişkilerin ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Empati, nesnelliği kaybetmeden karşıdaki bireyin konumunda durma, olaylara diğer bireyin bakış açısından düşünme, karşıdaki kişinin duygu ve düşüncelerini doğru anlama ve durumu diğer kişiye gönderme sürecidir. (Dökmen, 1994). Empati sağlayarak iletişim sağlayan kişilerin zayıf noktalarının anlaşılmasına ve iyileşme sürecinde destek sağlamaktadır (Gruen, 2006).

1.1.5.5. Ego Geliştirici Dil

Kişilerarası bağlarda benliği artı yönden etkileyerek, kişinin performansına dikkat çekip kişiden beklenen farklılıkları meydana getirmesi beklenmektedir. İletişim sağlanan bireyin kendisini zayıf ve yetersiz görmesine sebep sağlamadan, yeterlilikleri vurgulanarak zayıf noktaları anlatılır ve bireyin böylece eksik yönlerini giderebileceği gösterilmeye ve hissettirilmeye çalışılır. Bir diğer deyişle, eksiklikler, yeteneklere öncelik verilerek, zayıf ve yetersiz hissetmeden eksikliklerinin üstesinden gelebileceklerinin algılanması ve hissettirilmesiyle ifade edilir. Bunun tersi ise egoyu yok eden dil olarak adlandırılabilir. Kişiler bu dille iletişim kurarken kırıldıkları, incindikleri, küçük düşürüldükleri ve küçük düşürüldükleri için bu tür tepkiler başkalarının davranışlarını değiştirmeye katkıda bulunamaz (Whirter ve Voltan-Acar, 2005).

1.1.6. İLETİŞİM MODELLERİ

İletişimlerin birden çok yönünün olması iletişim yöntemlerini belirleyen bir ölçüdür. Başka bir deyişle, bir yanıt veya yanıt beklemeden bir mesaj göndermek ve o mesaj için gelişen bir karşı mesaj almak için farklı bir yapı gerektirir. İletişimin çok yönlü olmasıyla, başka bir açıdan daha da farklı bir iletişim yöntemini göstermektedir. Grup içinde üye sayısı arttıkça buna bağlı olarak aynı sayıda gönderi ortaya çıkacaktır. Grupların amaçlarına ulaşabilmeleri için kendi yapılarına uygun ve gruplarındaki üye sayılarına göre iletişim yöntemleri belirlemeleri başarılı olmaları için önemlidir (Usal ve Aslan, 1991). Spor takımlarında veya bireyseler sporlardaki sporcuların özellikleri

birbirinden farklı olduğu gibi onların antrenörlerinin yapılarında farklı olduğunda göz önünde bulundurduğumuzda iletişim modelleri birbirine benzemeyebilir.

Bu modellerin her biri 10 sporcu ve 1 spor antrenöründen oluşan bir basketbol takımına uyarlandığında sporcular ve antrenörler arasındaki iletişim sırası şu şekildedir: (Sayers ve diğerleri, 1993).

1.1.6.1. Çember modeli

Bir basketbol takımında yürütülen çalışmada, antrenör ve sporculere uyguladıkları “çember modeli” ne göre takımda her sporcunun iletişim kurma bakımından ihtimallerinin eşit olduğu ve her atletin yanındaki iki kişiden biriyle iletişim kurabilme kabiliyetine sahip olduğu vurgulanmıştır.

Çember modelinde takımdaki sporcuların çaba ve başarısının görüldüğü modeldir. Bundan dolayı takım içindeki her sporcunun eşit düzeyde söz hakkına sahip olması, görülerinin, varsayımlarının, tenkitlerinin ve tecrübelerinin dikkate alınması önemlidir (Usal ve Aslan, 1991).

1.1.6.2. Şebeke Modeli

Örnek olarak "ağ" alınır, bir topluluk veya ekip içinde bir diyalog sistemi varsa, bu tüm karşılıklı ilişkilere dayanır. Ancak eşitlik bozulmadı ve her sporcu diğer arkadaşları ve antrenörleri ile etkileşime girebiliyor. Bu sistemde her sporcu takım arkadaşlarıyla, antrenör de her sporcuyla iletişim kurar (Usal ve Aslan, 1991).

1.1.6.3. Zincir modeli

Bu modelde, belli kısıtlamalar ile iletişim kurulduğu görülmektedir. Bilhassa takım sporlarında grup ahenkinin ve grup bağlılığının oluşturulabilmesinde bu sistem uygun görülmemektedir. Çünkü takım oyunlarında başarıyı sağlayan en önemli faktör sporcuların beraber uyum halinde gösterdikleri performansların bileşkesine bağlı olduğundan bireysel bazdaki etkiler takım içindeki genel başarıyı çok etkilememektedir.

Bu tarz bir sistemde kulüplerin veya sporcuların başarılı olabilme imkanı hiç yok denecek kadar azdır. Bu modeli uygulamak isteyen kulüplerde ardaşlık ortamı, güven ve koça karşı olan bağ zamanla yok olur.

Bilhassa diyalog ortamında arkadaşlarına göre daha çekingen sporcuların takım içinde alınan ortak uygulamalardan haberdar olmaları diğer arkadaşlarına daha zaman alacaktır ve bu durum takım içindeki iletişimi düzgün bir sistemde ilerlemesini engelleyerek başarıya olumsuz katkıda bulunacaktır (Usal ve Aslan,1991).

1.1.6.4. Y modeli

Bu modelde de aynı zincir modelindeki gibi haksızlık, sporcu ve antrenör arasındaki iletişim açısından artmaktadır. Antrenöre yakın kişiler daha iyi iletişim kurabilirken uzakta olan sporcular sadece yanındaki arkadaşlarıyla iletişim şansına sahip olur. Antrenör açısından bakacak olursak, sporcular ile iletişim kurma konusunda dengesizlikler hakimdir. Antrenör kendilerine yakın olan sporcular iletişim kurduğundan dolayı takımın gerisiyle alakalı sorunlarla ilgilenemeyecek ve onlara mesaj iletmekte baya bir zorluk çekecektir (Usal ve Aslan, 1991).

1.1.6.5. Tekerlek modeli

Bu modelde antrenör merkez noktası olduğundan sporcuların birbirleriyle olan iletişimlerinde aksamalar olur. Her sporcu antrenörle rahat bir ilişki halindedir ve bir aksama söz konusu değildir. Fakat spor takımlarına uymayan bir model olduğunu söylemek gerekir. Sporcuların birbirleriyle iletişim halinde olmayan bir ortamda o takımdan başarı beklenemez. Bundan dolayı bu iletişim modeli takım sporlarına uygun değildir.

Buna istinaden grup yapılarının iletişim yapısı açısından değişmesi grubu oluşturan bireyler üzerinde farklı sonuçlar verdiği “grup kavramı ve grup dinamikleri” konusunda ki araştırmalarda ortaya konmuştur (Usal ve Aslan, 1991). Bunlar;

- Faaliyet: Grubu oluşturan bireylerin göstermiş olduğu çaba,
- Başarı: Maddi ve manevi sonuçlar ve amaca varış,
- Grubu oluşturan bireylerin doyumu.

Belirtilmiş olan kavramların her biri sporda olması gerekir. Antrenörün takım üzerinde uygulamak istediği iletişim yöntemi takımın yapısına uygun olabilir veya olmayabilir de bundan dolayı olumsuz sonuçların alınması ortaya çıkabilir. Antrenör bir

iletişim modeli uygulamayı düşünürken önce takımını iyi analiz etmesi gerekir. Sporcuların birbiriyle iletişimi iyi değil ve antrenör de “T” modelini uygulamayı denerse zaten sporcuların iletişim düzeyi iyi olmadığı için bu model ile takım içi iletişim kurma yeteneği tamamen ortadan kalkmış olur. Ancak antrenör “şebeke” modelini uygulamayı denerse sporcuların birbirleriyle olan ilişkileri gelişeceğinden bu da takım pozitif bir girdi sağlar ve sporcuların başarıma isteği artarak doyumunu mükemmel olur. Buna istinaden “Tekerlek” modeli antrenör merkezli bir model olduğundan dolayı takım tek söz sahibi antrenörmüş gibi görülür ve sporcular kendilerini geri plana çekerler bu da antrenman ortamında olsun müsabaka ortamında olsun sporcu başarı için çok uğraş vermez.

Bu modelde sporcuların performansı düşer ve beraberinde takım başarısızlığa sürüklenir.

“Z” ve “Y” modellerinin “Çember” ve “Tekerlek” yöntemleri aralarında bir çeşit geçiş yöntemidir. Fakat çember modelinden “T” yöntemine doğru ilerledikçe sporcular arasında bireysel çabalarının azalmaya başladığını fakat sporcuların örgütlenmesinin hızlandığı gözlenmektedir. Aynı şekilde kalite azalmış ve grup üyelerindeki doyumda aynı yönde azalma görülebilir. Bundan dolayı antrenör klüpte birçok şey için çaba göstermek durumundadır. Sporcularının iç ve dış iletişimleri ve antrenörleriyle iletişim yapısını belirlemek gibi birçok alanda çaba sarf etmek zorundadır.

- Grup azalarının kendi his ve fikirlerini daha rahat iletmeyi öğrenirken, gruptaki diğer üyelerin his ve fikirlerini anlamayı daha kolay idrak eder.

- Grup azalarının ortamdaki nasıl tesir edildiklerini ve ortama nasıl tesir ettiklerini öğrenir.

- Yeni ya da karşıt fikir ve kavramlara karşı davranışları olgunlaşır.

- Geriye iletim kanalları ile çeşitli taktiki ve teknik enformasyonu öğrenmek grup münakaşa ve söyleşileri sonucu basit hale gelir.

- Grup dışındaki davranışları etkilenen sporcunun toplumsallaşma süreci hızlanır.

- Sporcunun bu seanslarda elde ettiği, genel ve özel olan bilgiler sporcunun icra ettiği spor dalındaki performansına olumlu yönde katkıda bulunur (Göral, 2001).

1.2. SPOR VE İLETİŞİM

Bir sistem olarak iletişimin en göze çarpan hedefinin, birbirinden ayrı ve dağılmış olan ilişkilerin yerine oturulmasını ve bu çerçevede kişisel ve toplumsal hedefler doğrultusunda orta yolunun sağlanması bağlamında, hem kişisel hem de toplumsal olarak iletişimin önem taşıdığından bahsedilebilir (Kaya, 2001; Yılmaz, 2008). Spor, en önemli toplumsal değerlerin birçoğunu oluşturmaya ve sürdürmeye katkı sağlamaktadır. Bu sayede insan ve toplum arasındaki etkileşim kolaylıkla sağlanabilir. İnsanların spor sayesinde faaliyetlere katılımı ile sosyalleşme sürecinde kendilerini ifade edebilecekleri bir alanın varlığını, onların psikososyal olarak gelişmesine yardımcı olan bir bağlamdır (Weinberg ve Gould, 2015).

Sosyalleşme, bireyler ve toplumlar için farklı anlamlar taşımakta, toplum yararına nesilden nesile kültür aktarımını garanti etmekte ve bireylerin sosyal yaşamlarında koydukları kurallara bağlı kalmaktadır. Dolayısıyla sosyalleşme, bireyin benliğinin ve kişiliğinin en önemli bileşenlerinden biridir (Küçük ve Koç, 2004). Bu nedenle sosyal ortamın en önemli etkeni, etkili ve sağlıklı iletişimidir. Bu sosyal yapıdaki bireyler (antrenörler, sporcular, yöneticiler, taraftarlar) sosyalleşme amacına göre iletişim kurarak kendi kişiliklerini tanımlama olanağına sahiptirler (Yılmaz, 2008). Takım sporlarında ve bireysel yapılan spor türlerinde önemli olan yüksek performansı ve başarıyı elde etmektir. Bir spor ortamında iletişim ağlarının güçlendirilmesi, bireyler ve takımlar arasındaki uyumu artırabilir ve buna karşılık gelen başarıya ulaşabilir (Hartsough, 2017).

Spor, bölgesel, ulusal ve küresel sınırları aşan kişisel etkileşimleri eğitmek, öğretmek ve ilham vermek için gerekli olan güçlü bir kültür kurumudur (Brown, 1998; Messner, 1988). Spor topluluğu, her yerde bulunan, etkili, karmaşık ve bazen sınırlı bir antrenörler, sporcular ve yargıçlar topluluğu ve aynı zamanda spor etkinliklerinin dinamik bir izleyicisidir. Spor medyası sayesinde bir çok spor kulüp düzeyi (amatör ve profesyonel) spor dünyasına katılmaktadır (Kassing ve diğerleri, 2004).

Spor camiasına katılımın iletişim yoluyla sürmesi ve tamamlanması için kişilerarası iletişim, örgütsel iletişim ve kitle iletişim kavramlarının gerçekleştirilmesi gereklidir. Sporcularla kişisel veya toplu halde iletişim halinde olan teknik adamlar, dünyaca yaygın olan iletişim araçları aracılığıyla maçı bitiren taraftarlar veya yerli spor etkinliklerine organizasyonu sunan kamu ya da özel kuruluşlar, bireyler veya toplum ile iletişim kurma süreci ile sporlarını gerçekleştirebilirler (Kassing ve diğerleri, 2004).

İnsanların spora ve spor ortamına başarılı bir şekilde katılmalarında iletişim önemli bir faktördür. Örneğin, bir sporcu ile bir antrenör arasındaki ilişki söz konusu olduğunda, verimli iletişim, antrenör ve sporcunun amaçları ve fikirleri ve anlayışı paylaşılabilir (Ntoumanis ve diğerleri, 2017).

Eğiticilerin kullandığı iletişim yöntemlerinin destekleyici olması gerekmektedir. Spor ortamında iletişim olgusu, okullarda ve spor kulüplerinde takım sporlarıyla ilgilenen sporcuların sosyo-kültürel çevre ile iletişim ve etkileşiminde ve sosyo-kültürel çevrenin bir parçası olan bireylerin iletişiminde oldukça önemlidir. Ne iletilir ve bireysel yönler. Bireyler, elde edilen bilgilerin iletişim, yaşam ortamıyla uyum, yorumlanması, anlaşılması ve iletilmesi yoluyla iyi düzeyde çalışabilmeleri için spor yaşamları boyunca yetiştirilecektir. İletişim halinde sporcunun duygu ve düşüncelerinin önemini kaybettiği, zorbalık ve baskı kiplerinin kullanıldığı, emir ve yasakların artırılarak dağıldığı ve kişilerin kendilerini ileriye taşıma avantajlarından ayrı bırakıldığı ortamlar teknik adam-sporcu iletişiminin pozitif hayat sürdürmesini zorlaştırmaktadır (Ntoumanis ve diğerleri, 2017).

Antrenör ve sporcular arasındaki iletişim ise birbiriyle bilgi paylaşımlarının önemli olduğu, olumlu iletişimin sağlandığı ortamlarda performansın başarılı ve verimli kullanılmasını, sporcuların duygusal ve fiziksel ihtiyaçlarını karşılamayı destekler (Bartholomew ve diğerleri, 2009). Sporcuların işlerine odaklanmasına, yüksek düzeyde beceri ve amaca sahip olmasına, etkinliklerden zevk almasına, kontrolü hissetmesine ve aynı ortamda olumlu bir tutum sürdürmesine olanak sağlayan durumsal performans olumlu olmasını sağlamaktadır (Erickson, 2013). Spor, toplumsal hayatın önemli bir yapı taşıdır. Aynı zamanda egemen toplumsal yapının devamında etkili olabilecek seçimleri yapmalarında ve toplumsal değerleri öğrenmelerinde önemli bir özelliğe sahiptir. Bu işlev, sporun toplumsallaşma sürecindeki rolüne işaret etmektedir. Ayrıca, aile, arkadaş, okul ve medya gibi unsurlar çocukların spora doğru toplumsallaşmalarında önemlidir (Koca, 2012). Spor çevresinde iletişim önemli bir sosyal değer taşır.

Bunlara örnek verilecek olunursa;

- Hakemler, sporcular, antrenörler, antrenörler, güvenlik görevlileri ve diğer görevliler arasında iki yönlü iletişim gereklidir.
- Spor dillerinin kullanımına ilişkin ortak bir anlayış gerektirir.
- Oyun alanı tezahüratları, protestoları ve uyarıları başkalarını etkiler ve etkiler.

BÖLÜM II

2.1. BAĞLILIK

Schaufeli ve diğerleri (2002) tarafından bağlılık kavramının zıttı olarak değerlendirilmiş, bununla birlikte sporcu bağlılık kavramını detaylandırma ve açıklama konusunda çalışmalar yapılmasına yol açmıştır (Lonsdale ve diğerleri, 2007; Hodge ve diğerleri, 2009). Dünyada insan kaynakları alanında çalışmalar yapan önemli organizasyonlardan biri olan Perrin's Global Workforce Study çalışanlar açısından bağlı çalışanları şirket kazanımlarına katkı sağlayabilecek yetenek ve arzusu olan, iş için fazladan zaman ve çaba harcayabilen beyin gücüne ve enerjisine sahip olan kişiler olarak açıklamaktadır (Perrin, 2003). Çalışanlarda bağlılık kavramı hem ulusal hem de uluslararası toplulukların veya şirketlerin ilgisinde olan, yönetim stilleri, güven duygusu, saygı, liderlik yaklaşımları, iletişim gibi birçok etmenden etkilenen, bununla birlikte örgütsel performansın geliştirilmesinde ve çalışanların yeteneklerini yansıtmada konusunda yardımcı olan karmaşık bir kavramdır (Lockwood, 2007). Bağlılık kavramına etki eden bu etmenlerin ise; özerklik hissi, üstünlük duygusu ve amaç olduğu belirtilmektedir.

Bağlılık temelde dikkat ve yoğunlaşma olarak iki temel faktörden oluşan psikolojik bir var olma durumu olarak açıklanmaktadır. Bağlılık düzeyi, çalışanların davranış ve hareketlerine şekil vermektedir. Bağlılık kurmuş bir çalışan, örgütün misyon ve vizyonuyla, amaç ve değerlerine karşı olan pozitif tutumlarını eylemleri vasıtasıyla gösterir (Whan, 2011). Bağlılık kurmuş çalışanlar; örgütün mevcut hedeflerinin gerçekleştirilebilmesi adına önem arz eden görevlerin başarılmasında akliselim bir şekilde çaba göstermeye istekli olan ve bununla birlikte örgütsel başarıların gerçekleştirilmesine katkı sağlayabilecek motivasyona sahip olan kişiler olarak açıklanmıştır (Hsieh,2011). Akademik alanda bağlılık konusunu kavramsallaştırmış ve çalışmada bağlılığı; bilişsel, duygusal ve davranışsal olarak çalışanların göstermiş oldukları performansı gösterirken bunu da içten bir şekilde yapması olarak açıklamıştır (Kahn, 1990).

Bağlılık kavramını; çalışanların yaptıkları işe verdikleri değer, önem ve tatmin duygusuyla beraber işe karşı oluşan istekli ve arzulu olma durumu şeklinde açıklamıştır. Örgütün hedefleri doğrultusunda çalışan ve işveren arasında iki yönlü gelişmesi beklenen bağ, bağlılığı desteklemeli ve mevcut işin gelişmesini sağlamalıdır. Bağlılık, sadece iş

tatmini ve işte geçirilen süre oranlarından daha fazlasını ifade etmektedir (Wilson, 2009). Bağlılık, bir çalışan olarak bilişsel, duygusal ve davranışsal olarak örgütsel hedefleri istendiği ve arzu edildiği şekilde gerçekleşmesi olarak nitelendirilmiştir (Shuck ve Wollard, 2010).

Schaufeli ve Salanova (2011) 'de yapmış oldukları bir araştırmayla işle bağlılık mı? Yoksa çalışan ile bağlılık mı? Sorularına cevap aramak istemişlerdir. Çalışma kapsamında örgütsel psikoloji alanında yapılmış akademik çalışmaların incelenmesinden sonra 134 akademik çalışmanın yapılan işe karşı bağlılıkla oluştuğunu, 96 akademik çalışmanın ise çalışan ile bağlılıkla oluştuğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte çalışan ile oluşan bağlılığın; örgütün, mesleki rolün ve çalışanların profesyonelliğiyle alakalı dar bir kavram olduğunu bunun aksine yapılan işe karşı oluşan bağlılığın ise, daha kapsayıcı bir kavram haline geldiğini belirtmişlerdir (Schaufeli ve Salanova, 2011). Araştırmacıların bağlılık kavramını açıklama konusunda net bir tanım üzerinde birleşememelerinin nedeni olarak, kavramın Fransızca kökenli iki kelimedenden oluşmasından dolayı olduğu dile getirilebilir. Bağlılık kelimesinin etimolojik kökeni incelendiğinde enl ve gagel kelimelerinden oluştuğu ve İngilizce to pledge onself (Türkçe karşılığı olarak; bireyin kendine söz vermesi, görev olarak edinmesi, yemin etmesi gibi anlamları barındırmaktadır) kelimesinin eski Fransızcadan türeyen bir kavram olduğu ifade edilmektedir (Marciano, 2010).

2.1.1. BAĞLILIK ÇEŞİTLERİ

Kahn ilk olarak 1990 yılında akademik alanda bağlılık konusunu tanımlarken bağlılığı; bilişsel, duygusal ve davranışsal olarak çalışanların göstermiş oldukları performansı içten bir şekilde gerçekleştirmesi olarak açıklamıştır. Kahn'a göre bağlılık kavramının 3 farklı boyutu vardır. Bu boyutlardan ilki; örgütün amaç, hedef ve değerlerine inanmakla beraber bu değerlerin desteklenmesini açıklayan bilişsel boyuttur. İkincisi; örgüte karşı hissedilen sevgi, ait olma ve adanma duygularını barındıran duygusal boyut ve üçüncüsü ise; örgütün içerisinde kalma ve örgüt için uzağa gitme isteğini içeren davranışsal boyuttur (Kahn, 1990).

2.1.1.1. Davranışsal Bağlılık

Davranışsal bağlılık, bağlılığın fiziksel olarak ifade edilmesi veya oluşturulan ideal ve makul beklentilerin gerçekleşmesindeki davranışları ele alır. Bu kavram, çalışanın geçmişte sergilemiş olduğu örgütsel davranışlarla birlikte örgüte bağlı kalma sürecini içerir (Mowday ve diğerleri 1982). Bu kavramdaki bağlı kalma süreci, örgütle çalışmaya niyetli olmayı, örgütten ayrılmamayı ve devamsızlık yapmamayı içerir (DeCotiis ve Summers, 1987).

Davranışsal bağlılık, çalışanın örgüt içerisinde göstermiş olduğu bireysel davranışlarını kapsar. Çalışan örgüt içerisinde belli bir davranışı gösterdikten sonra o davranışa devam eder. Bağlılık gösterilen ve devam eden bu davranışlar sonucunda da çalışan; bu davranışa uygun, onu meşru kılan ve haklı olduğunu varsayan bir tutum sergiler. Sergilenen bu tutumla da davranışın tekrar ve tekrar yapılma olasılığını artırır (Meyer ve Allen, 1991).

2.1.1.2. Duygusal Bağlılık

Kahn, duygusal bağlılık kavramını adanma olarak adlandırmıştır (Kahn, 1990). Yaptığı işe kendini adanmış çalışan en iyisini yapma niyetindedir ve zor koşullarda dahi işi için ihtiyaç duyduğu moral ve motivasyonu işine yansıtır (Schaufeli ve diğerleri, 2002). Duygusal bağlılık yaşayan çalışanlar yaptıkları işe önem verir, disiplin katar ve kurallara uymalarıyla beraber yapılan işte sorumluluk alırlar (Van Scotter ve Motowidlo, 1996). Duygusal bağlılığa spor branşları ve sporcular açısından baktığımızda; sporcuların antrenman ve müsabakalarda adanma seviyelerinin yüksek olması, sporcuya disiplin katar bu sayede karşılaşılan problemlerin çözümünde katkı sağlayacağı söylenebilir.

Birçok farklı meslek göz önüne alındığında profesyonel olarak yapılan spor, nispeten kısa zaman dilimlerinde olumlu ve olumsuz yaşanabilecek birçok duyguyu yaşatması açısından diğer mesleklerden ayrılmaktadır. Çalışanların duygusal bağlılık yaşaması, his ve duygu anlamında yaptığı işi etkilemektedir (Kahn, 1990). Duygusal bağlılık yaşayamayan çalışanlar ise; zamanla çalışma arkadaşlarından ve işinden uzaklaşarak duygusal olarak tükenme ile karşılaşabilir (Wildermuth, 2008).

2.1.1.3. Bilişsel Bağlılık

Çalışanların işten aldığı haz konusunun üzerinde duran yoğunlaşma boyutu, çalışanın işini mutlu bir şekilde yapmasıyla oluşur. Yapılan işe yoğunlaşan çalışanlar, konsantre olduklarından dolayı zamanın nasıl geçtiğini anlamaz ve yapılan işe kendilerini kaptırırlar. Bilişsel bağlılık, çalışanın yapılan işi tamamlayabilmesindeki kognitif süreçlere bağlıdır. Bu yüzden çalışanın ilgi, heyecan, yoğunlaşma ve konsantrasyon gibi bilişsel durumları yapılan işin ne kadar verimli tamamlandığıyla doğru orantılıdır. Bilişsel bağlılık yaşayan çalışanlar dikkat kaybı yaşamadan işlerine karşı tamamen yoğunlaşırlar. Bilişsel bağlılık yaşamayan çalışanlar ise, dikkat ve konsantrasyon eksikliklerini işlerine yansıtırlar (Bakar, 2013). Bu yüzden, çalışanların istekli olması, yaptığı işle gurur duyması ve bilişsel olarak yaptığı işe hazır olması verimlilik açısından önem arz etmektedir.

2.2. SPOR VE BAĞLILIK

Spor psikolojisi literatürüne, bağlılık kavramı ile giren Yeni Zelanda örneklemeyle (Lonsdale ve diğerleri, 2007), Portekizde sporcu bağlılık ölçeğinin geçerlik ve güvenilirliğiyle (Martins ve diğerleri, 2014) test edilerek orijinal ölçek ile benzerlik göstermiştir. Bağlılık kavramının spor üzerine yapılmasıyla, ilk olarak kavram yapısının anlaşılması (Hodge ve diğerleri, 2009), sonra iş yaşamı ve tükenmişlik ile olan ilişkisinin incelenmesi (Lonsdale ve diğerleri, 2007) önem arz etmiştir.

sosyal değişim teorisinden türeyen spora bağlılık, yazarlara göre bireylerin elverişli şartlar olduğu sürece sürece faaliyetlere katılabilecekleri belirtilmiştir (Scanlan ve diğerleri, 1993). Spor katılımını, belli bir zaman diliminde kayılıma devam etme isteği olarak ifade edilen psikolojik bir durumdur. Tüketici davranışlarında önemli bir yer tutan bağlılık kavramını teorisyenler değişime karşı direnci temsil ettiğini öne sürmüşlerdir. İkna çalışmalarına rağmen sadık kalındığı ve katılımcıların bağlılığı için spor yöneticilerinin konusu olarak ifade edilmektedir (Casper ve Andrew, 2008).

Satın alma niyetleri ile katılım sıklığının bağlılıkla ilişkili olduğu belirtmişlerdir. Bu yüzden bağlı olan bir sporcunun daha fazla tüketim yaparak para harcayacağı düşünülmektedir (Fernandes ve diğerleri, 2013).

Spora bağıllık, istekleri temsil eden ve spor katılımın sürdürülmesi için istikrarlı psikolojik yapı olarak tanımlanmaktadır (Scanlan ve diğerleri, 1993). Birbirinden farklı sporcu grupları arasında, kalıcı, pozitif, bilişsel-duyuşsal bir deneyim olarak sporcu bağıllığı güven, adanmışlık, dinçlik, coşku ile tanımlanan bir çok kavram incelenmiştir. Yeni Zelanda'da elit sporcular üzerine yapılan bir çalışmanın yanı sıra, Filipinli elit sporcular arasında daha yakın bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Yapılan çalışma sonucunda, sporcu bağıllığının güven, adanmışlık, dinçlik ve coşku ile karakterize olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca Amerikalı elit sporculara yapılan araştırmada da, motivasyon, antrenörle ilişki, kişisel sorumluluk, sosyal destek, doğal yetenek, bölgede olma durumu olarak çalışmasında belirtmiştir (Valbuena ve diğerleri, 2016).

Sporcuların görüşlerinin sonuncu bölgede olma durumunu, oyun anında oraya bağılı hissettiğinden dolayı diğer her şeyi unuttuğunu, oyunun dışındaki hayatının diğer tüm bölümlerini düşünmediklerini belirtmişlerdir. Yürerken ya da bisiklete binerken sadece sporuna odaklandığını diğer günlük aktivitelerine kıyasla tamamen farklı bir dünyada olduğundan söz etmişlerdir (Valbuena ve diğerleri, 2016).

2.2.1. SPORA BAĞLILIK

Spora bağıllık, spor ortamında inanç, çaba, enerji ve eğlence gibi kavramları içeren sürekli ve tutarlı bir deneyim olarak tanımlanabilir (Lonsdale ve diğerleri, 2007). Bağıllık; canlılık, içselleştirme ve kendini adama ile ilgili olumlu bir durum olarak nitelendirilmektedir. Guillén ve Martínez-Alvarado, (2014) taahhülle birlikte bahsedilen üç kavramı ayrıntılı olarak tanıtmış ve bu kavramların temsil ettiği değerleri aşağıda gösterildiği gibi tartışmıştır; ortaya çıkan zorluklar karşısında elinizden gelenin en iyisini yapın. Adanma ise işe koyulmak, coşku ve ilham hissetmektir. Bu bir meydan okumadır, aynı zamanda sporla gurur duymak ve ona anlam vermektir. Buna ek olarak içselleştirme, konsantrasyon, hareketin özümsemesi ve harekete yeniden daldırma anlamına gelmektedir.

Spor psikolojisi, antrenman ve yarışma ortamlarında en iyi sporun sürdürülebilirliğini ve performansını geliştirmek için diğer psikoloji bilimlerinden ve uygulamalı alanlardan önemli yapıları entegre ederek ve uygulayarak uzun süredir gelişme sürecindedir (Jarvis, 2005). İlham alanları doğal olarak sosyal, bilişsel ve

gelişimsel psikolojidir. Araştırmalar sonucunda iş psikolojisi, spor psikologları için bazı önemli fikir kaynakları oluşturmuştur. Örneğin, tükenmişlik kavramı bu şekilde spor psikolojisi araştırma ve uygulamasının önemli bir parçası haline gelmiştir (Raedeke ve Smith, 2001). Diğer taraftan iş psikolojisinin başka bir yapısı daha sonra spor psikolojisine uygulanabilir. İşe katılım araştırmasının ana fikirleri ve bulguları, spor psikologlarına spor katılımına dikkat etmeleri için ilham vermektedir (Guillén ve Martínez-Alvarado, 2014).

Wann (1997), sporun başarısı için fizyolojik ve yapısal faktörlerin çok önemli olmasına rağmen, sporcuların devamlılığı için çok önemli bir diğer faktörün de spora bağlılıkları olduğunu vurgulamıştır. Fernveez ve diğerlerine (2013) göre, bu olgunun bireyin genel olumlu etkisini ve bütüne ilişkin hareket algısını tanımlayan kalıcı ve istikrarlı özelliklere sahip olduğuna değinmiştir. Araştırmacılara göre, sporcunun bağlılığı, kendine güven, kendini adama, enerji ve coşku ile karakterize edilen kalıcı, olumlu, bilişsel olarak duygusal bir spor deneyimidir. Spor bağlılığı üzerine yapılan araştırmalardan hareketle, ilk yapılan literatür araştırmasının kavramın kendi yapısını anlamanın önemine işaret ettiği (Hodge ve diğerleri, 2009), daha sonra bağlılık ile iş tükenmişliği ve iş yaşamı arasındaki ilişkiyi incelediği anlaşılmaktadır (Scanlan, 1993). Spordan keyif almanın, katılım fırsatlarının, katılım olanaklarının, sosyal kısıtlamaların ve sosyal desteğin sporcuların tüm spor dallarındaki bağlılıklarını etkileyeceği inancıyla araştırmalarında spora bağlılık yapısını ortaya koymuştur. Sporcuların bağlılıklarının spora bağlılıklarını artırabilen veya azaltabilen beş doğrudan etkisi vardır: bunlar spordan zevk alma, katılım tercihleri, kişisel yatırım, sosyal kısıtlamalar ve katılım fırsatlarıdır (Casper ve Andrew, 2008).

Spor bağlılığı, sporcunun genel durumu dikkate alındığında sporla ilgili faaliyetlere bağlılık oluşturmaya yardımcı olduğu düşünülen, olumlu bilişsel durumlara dayalı sporla ilgili faaliyetler ile duygusal durumlar arasındaki bağlantı olarak anlaşılmaktadır (Martínez-Alvarado ve diğerleri, 2016).

Kelecek ve Koruç (2018) sporcu bağlılığı kavramı; sporcunun sporda kalıcı, olumlu, bilişsel-duygusal deneyiminin yanı sıra öz güven, özveri ve zindelik olarak tanımlanmaktadır. Araştırmalar, sporcu bağlılığının temel psikolojik ihtiyaçlar, başarı durumu ve motivasyon gibi kavramlarla ilişkili olduğunu göstermektedir.

Ayrıca spor psikolojisi alanında yapılan farklı çalışmalar bu iki yapının negatif ilişkisi olduğunu göstermiştir (Lonsdale ve diğerleri, 2007). Herhangi bir sporda başarı için en önemli kriterlerden biri, sporu istikrarlı bir şekilde oynamaya devam etmektir. Teknik testler ve yetenek seçimi ilkelerinin hızla gelişmesiyle birlikte sporun başarısı, sporcuların bağlılık düzeyi ile yakından ilişkilidir. Sporda başarı elde etmek uzun vadeli bir süreçtir ve planlı antrenmanları uygulamak için psikolojik ve motivasyon açısından araştırma gerektirir. Motivasyon içsel ve dışsal olmak üzere ikiye ayrılmaktadır, bireyi harekete geçmeye yönlendirme arzusudur. Dışsal motivasyon, görevi yerine getirmekten elde edilen faydadır. İçsel motivasyon ise bir kişinin görevin arzusu, ilgisi ve zevkidir (Scanlan ve diğerleri, 2003).

Spor ve sosyal hayatın iç içe geçmesi onu hayatımızın önemli bir parçası haline getirmektedir. Günümüz sosyal yaşamının ve ilgi alanlarının belirli sporlara daha fazla yöneldiği görülse de, insanları herhangi bir spor dalına yönelten en temel etkenler ilgi, merak ve sevdiği sporları yapabilme yeteneğidir (Cihan ve diğerleri, 2018). Bu durumun literatürde iki ifadesi vardır. Birincisi sporun uygulanabilirliği yani zorluğudur. İkincisi, bir kişinin yeteneğidir. Beceriler geliştirilebilir, ancak doğuştan gelen yeteneklere sahip sporcuların, becerileri daha sonra geliştirenlere göre bir spora katılma olasılıkları daha yüksektir. Bazı insanlar yetenekli bir sporcunun daha başarılı olacağını ve spora daha bağlı olacağını belirtmiştir (Pekel, 2007).

Spor keyfi, spor deneyimine verilen duygusal bir tepkidir. Mutluluk ve eğlence gibi genel duyguları yansıtır ve pozitif yönlüdür. Katılım seçeneği, mevcut çaba faaliyetlerine katılmaya devam etmek için en çok tercih edilen seçeneğin çekiciliğidir. Kişisel yatırım, katılmaya devam etmezseniz kaybedilecek zaman, enerji ve enerji gibi kişisel kaynaklardır. Sosyal kısıtlamalar, aktivitede kalma zorunluluğunu teşvik eden sosyal beklentiler veya sosyal normlardır. Katılım fırsatları, sosyal etkileşim, arkadaşlık, beceri uzmanlığı ve fiziksel koşullar gibi sürekliliği içeren katılım davranışları yoluyla elde edilen beklenen faydaları ifade etmektedir. Diğer bir görüş ise spor bağlılıklarının motivasyona odaklanan bir yapı içerdiğidir. Çünkü spor branşını takip etmekte sebat etmek sporcuların sesidir. Kısacası, sporcuların yaptıklarını neden yaptıklarını açıklayabilen bir ruh halidir. Bu bağlamda, tutkulu ve sınırlı olmak üzere iki tür spor katılımı olduğu bildirilmiştir. Hevesli bağlılık, uzun süre spor yapmaya devam etme arzusunu ve kararlılığını simgeleyen psikolojik bir bileşendir. Sınırlı veya sınırlı bağlılık,

spora uzun süre devam etme taahhüdünü içeren bir kavramı temsil eden manevi bir yapıdır (Scanlan ve diğerleri, 1993). Bu iki türün kökenini anlamak, ilgili süreçleri anlamak için önemlidir.

2.2.2. SPORCU BAĞLILIĞI

Sporcu bağlılığı, spor alanında yaşanan kalıcı, olumlu ve yaygın psikolojik durumu yansıttığı için pozitif psikoloji sporlarına paralel çok boyutlu bir yapıdır. Aynı zamanda spora katılım olumlu fiziksel, sosyal ve zihinsel sağlık sonuçlarıyla ilişkili olduğu ve araştırmacıların insan davranışının ve spor deneyiminin karmaşıklığını daha iyi anlaması ve daha olumlu bir spor deneyimi geliştirmesi için bir çerçeve olması nedeniyle önemlidir. İnanç; çaba, enerji ve zevk gibi kavramları içeren bir spor ortamında sürekli ve tutarlı bir deneyim olarak tanımlanmaktadır (Lonsdale ve diğerleri, 2007).

Katılım spor, akademisyenler ve iş yeri dâhil olmak üzere birçok başarı alanında incelenmiştir (Damian ve diğerleri, 2017). Bağlılığın tanımında birçok varyasyon vardır. Ancak temel ilkeler benzerdir. Örneğin; sporda katılım, sporcuların sporla ilgili genel duygularını yansıtan çok boyutlu, nispeten istikrarlı ve olumlu bir zihniyet olarak kavramsallaştırılmaktadır. Daha spesifik olarak, sporcunun bağlılığı, coşkusu, kendine güveni, canlılığı ve bağlılığı ile karakterize edilen, uzun süreli, pozitif bilişsel-duygusal bir spor deneyimi olarak kabul edilir (Lonsdale ve diğerleri, 2007). Coşku ise yüksek derecede keyif ve heyecanı yansıtır. Diğer taraftan güven, bir kişinin sporda başarılı olma ve görevleri tamamlama, yeteneğine olan inancını, spora katılırken yaşanan duygusal, zihinsel veya fiziksel canlılığı ifade etmektedir. Son olarak adanmışlık kavramına bakıldığında; zaman ve harcama yapma arzusu olarak açıklanmakta olup, önemli hedeflere ulaşmak için enerji harcanması gerektiği vurgulanmaktadır (Hodge ve diğerleri, 2009).

Spora bağlılık kavramında ise sosyal değişim teorisinden kaynaklanan ve buna dayanan, katılımları yeterince kârlı olduğu sürece, bireylerin etkinliklere katılacakları belirtilmektedir. Spor katılımı, belirli bir süreç katılmaya devam etme isteğini ifade eden zihinsel bir durum olarak tanımlanmaktadır (Scanlan ve diğerleri, 1993). Bağlılık kavramı tüketici davranışında çok önemlidir. Çünkü kuramcılar bunun değişime karşı direnci temsil ettiğine inanırlar. Bu, ikna edici girişimlere (alternatif faaliyetler/ürünler gibi)

rağmen hala buna bağılı kaldıkları anlamına gelir (Casper ve Andrew, 2008). Bu nedenle katılımcıların bağılılığını artırmak spor yöneticileri için önemli bir konudur. Bağılılığın satın alma niyeti ve katılım sıklığı ile ilişkili olduğunu belirtmektedirler (Fernandes ve diğeri, 2013).

BÖLÜM III

METOT

Bu araştırmada elde edilen sonuçlar SPSS 25 programında yapılmıştır. Değişkenlerin normal dağılım gösterip göstermediği araştırılırken çarpıklık basıklık katsayılarından yararlanılmış olup, skewness (çarpıklık) ve kurtosis (basıklık) değerleri -1.50 ile +1.50 arasında ise normal dağılım gösterdiği kabul edilmiştir (Tabachnik ve Fidell, 2013).

Değişkenlerin normal dağılım göstermesi nedeniyle gruplar arasındaki farklılıklar incelenirken iki kategorili değişkenler de t testi ve ikiden fazla kategoriye sahip değişkenlerde ANOVA testinden yararlanılmıştır. ANOVA testinde anlamlı çıkan farklılıkları bulabilmek için varyansların homojenliği dikkate alınarak tukey testinden yararlanılmıştır.

Sürekli değişkenler arasındaki ilişkiye bakılırken pearson korelasyon testinden faydalanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmektedir.

3.1. ARAşTIRMANIN SINIRLILIKLARI

Araştırmanın çalışma grubunu, Kocaeli ilinde faal olarak takım sporlarıyla uğraşan amatör ve profesyonel 239 sporcu oluşturmuştur. Çalışmanın kapsamında elde edilecek bulgular, iletişim becerileri ile sporcu bağlılık ölçeğinden elde edilecek verilerle sınırlıdır.

3.2. ARAŞTIRMANIN EVREN VE ÖRNEKLEMİ

Kocaeli ilindeki lisanslı takım sporcuları araştırmanın evrenini oluştururken, örneklem grubunu ise faal olarak takım sporlarında mücadele 102'si futbol, 69'u basketbol, 41'i voleybol, 27'si hentbol olmak üzere toplam 239 kişi oluşturmuştur. Araştırmanın veri toplama aşamasında, pandemi sürecinden dolayı oluşabilecek problemlerin önüne geçilmesi amacıyla online formdan da sporculara ulaştırılmıştır.

3.3. VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

İletişim Becerileri Ölçeği

Çalışmada, Kocaeli ilinde faal olarak takım sporlarında mücadele eden sporcuların iletişim becerilerini belirlemek amacıyla Korkut ve Bugay (2014) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan 'İletişim Becerileri Ölçeği' kullanılmıştır. İletişim becerileri ölçeği 25 madde 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar; İletişim ilkeleri ve temel beceriler, kendini ifade etme etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim, iletişim kurmaya istekliliktir. Ölçek beşli likert tipinden "(1) hiçbir zaman, (2) nadiren, (3) bazen, (4) sıklıkla, (5) her zaman" oluşmaktadır. Orijinal ölçeğin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,88 olarak görülmektedir.

Sporcu Bağlılık Ölçeği

Sporcuların branşlarına olan bağlılıklarını tespit etmek amacı ile Lonsdale ve diğerleri (2007) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Kelecek ve diğerleri (2018) tarafından yapılan 'Sporcu Bağlılık Ölçeği' kullanılmıştır. Sporcu Bağlılık Ölçeği 16 madde 4 alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar; güven, adanmışlık, dinçlik ve coşkidur. Ölçek beşli likert tipinden "(1) neredeyse hiç, (2) nadiren, (3) bazen, (4) sıklıkla, (5) hemen hemen. her zaman" oluşmaktadır. Ölçek alt boyutlarının Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı 0,75 ile 0,92 arasında olduğu görülmektedir.

3.4. BULGULAR

Tablo 1. Sosyo-Demografik Özelliklere İlişkin Frekans ve Yüzde Dağılım Tablosu

		N	%
Cinsiyet	Kadın	87	36,40
	Erkek	152	63,60
Eğitim Düzeyi	Ortaöğretim	103	43,10
	Lisans	136	56,90
Kulüp Türü	Amatör	152	63,60
	Profesyonel	87	36,40
Spor Branşları	Futbol	102	42,68
	Voleybol	41	17,15
	Hentbol	27	11,30
	Basketbol	69	28,87
Daha Önce Milli Takımda Yer Alma	Hayır	206	86,19
	Evet	33	13,81
Yaş	17-22 yaş	83	34,73
	23-28 yaş	133	55,65
	29 yaş ve üzeri	23	9,62
Aktif Spor Yapma	1-5 yıl	73	30,67
	6-10 yıl	86	36,13
	11-15 yıl	62	26,05
	16 yıl +	17	7,14
Aylık Gelir	0-4250 TL	75	31,38
	4251-6000 TL	94	39,33
	6001 TL +	70	29,29

Çalışmaya katılanların, %36,40'ının kadın, %63,60'ının erkek, %43,10'unun ortaöğretim, %56,90'ının lisans mezunu, %63,60'ının kulübünün amatör, %36,40'ının profesyonel olduğu, %42,68'inin futbol, %17,15'inin voleybol, %11,30'unun hentbol ve %28,87'sinin basketbol branşında olduğu, %86,19'unun daha önce milli takımda olmadığı, %13,81'inin daha önce milli takımda yer aldığı, %34,73'ünün 17-22 yaş, %55,65'inin 23-28 yaş, %9,62'sinin 29 yaş üzeri olduğu, %30,67'sinin aktif olarak 1-5 yıldır, %36,13'ünün 6-10 yıldır, %26,05'inin 11-15 yıldır ve %7,14'ünün 15 yıl üzeri zamandır spor yaptığı, %31,38'inin gelirinin 0-4250 TL, %39,33'ünün 4251-6000 TL, %29,29'unun da 6001 TL üzeri gelire sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 2. Ölçek Alt Boyutlarına İlişkin Frekans, Normallik ve Güvenilirlik Tablosu

	Ort.	Min.	Max.	ss	çarpıklık	basıklık	Cronbach's Alpha
Sporcu Bağlılık Ölçeği	65,99	23,00	80,00	10,99	-1,144	1,181	0,961
İletişim Becerileri Ölçeği	91,28	35,00	125,00	20,52	-0,991	0,371	0,976
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	36,38	12,00	50,00	8,28	-1,063	0,685	0,939
Kendini İfade Etme	14,65	5,00	20,00	3,48	-0,860	0,180	0,947
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	22,10	8,00	30,00	4,83	-0,778	0,253	0,971
İletişim Kurmaya İsteklik	18,14	6,00	25,00	4,75	-0,672	-0,406	0,904

Sporcu bağlılık ölçeğinin 23-80 değerleri arasında, ortalama 65,99 ve 10,99 ss, iletişim becerileri ölçeğinin 35-125 değerleri arasında, ortalama 91,28 ve 20,52 ss, İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutunun 12-50 değerleri arasında, ortalama 36,38 ve 8,28 ss, kendini ifade etme alt boyutunun 5-20 değerleri arasında, ortalama 14,65 ve 3,48 ss, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutunun 8-30 değerleri arasında, ortalama 22,10 ve 4,83 ss ile ve iletişim kurmaya isteklik alt boyutunun 6-25 değerleri arasında, ortalama 22,10 ve 4,83 ss ile dağıldığı görülmektedir.

Ölçekler alt boyutlarının normalliği için çarpıklık-basıklık katsayıları incelenmiştir. Tablo 2' de ölçek düzeylerine ilişkin çarpıklık-basıklık katsayıları verilmiştir. Tabachnik ve Fidell (2013)' e göre skewness (çarpıklık) ve kurtosis (basıklık) değerleri -1.50 ile +1.50 arasında ise normal dağılım olduğu kabul edilmektedir. Buna göre ölçek alt boyutlarının normal dağılım gösterdiği görülmektedir.

Ölçeklerin güvenilirliği için Cronbach's Alpha test değerinden yararlanılmıştır. Tablo 2' de ölçeklerin güvenilirlik katsayıları verilmiştir. 16 maddelik Sporcu bağlılık ölçeğinin 0,961 olurken, 25 maddelik iletişim becerileri ölçeğinin güvenilirlik katsayısının 0,976 olarak hesaplandığı görülmüştür. Güvenirlik katsayısı $0,00 \leq \alpha < 0,40$ (güvenirli değil); $0,40 \leq \alpha < 0,60$ (düşük güvenilirlikte); $0,60 \leq \alpha < 0,80$ (oldukça güvenilir) ve $0,80 \leq \alpha < 1,00$ (yüksek derecede güvenilir) olarak belirlenmiştir (Kalaycı, 2008). Buna göre ölçeklerin yüksek derecede güvenilir olduğu görülmüştür.

Tablo 3. Cinsiyet Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Cinsiyet			t testi	
		n	Ort.	ss	T	P
Sporcu Bağlılık Ölçeği	Kadın	87	65,15	9,38	-0,892	0,374
	Erkek	152	66,47	11,82		
İletişim Becerileri Ölçeği	Kadın	87	87,72	23,11	-1,926	0,056
	Erkek	152	93,32	18,66		
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Kadın	87	35,02	9,45	-1,809	0,072
	Erkek	152	37,16	7,46		
Kendini İfade Etme	Kadın	87	14,15	3,97	-1,595	0,113
	Erkek	152	14,94	3,15		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Kadın	87	21,25	5,31	-1,984	0,049*
	Erkek	152	22,59	4,48		
İletişim Kurmaya İsteklik	Kadın	87	17,30	5,27	-1,99	0,049*
	Erkek	152	18,63	4,36		

* $p < 0,05$

Sporcu bağlılık ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasında matematiksel olarak gözle görülür farklılık görülmemektedir ($p > 0,05$).

İletişim becerileri ölçeği ile cinsiyet arasında gözle görülür bir fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutunda cinsiyet değişkeni ile gözle görülür bir farklılık oluşmamıştır ($p > 0,05$). Kendini ifade etme alt boyutu ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutu ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı farklılık görülmektedir ($p < 0,05$). Erkeklerin (Ort=22,59, ss=5,31) kadınlara göre daha yüksek ortalamaya sahiptirler. İletişim kurmaya isteklik alt boyutu ile cinsiyet değişkeni arasında gözle görülür farklılık ortaya çıkmıştır ($p < 0,05$). Erkekler (Ort=18,63, ss=4,36) kadınlara göre daha yüksek ortalamaya sahiptir.

Tablo 4. Eğitim Durumu Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Eğitim Düzeyi			t testi	
		N	Ort.	Ss	T	P
Sporcu Bağlılık Ölçeği	Ortaöğretim	103	63,05	12,76	-3,517	0,001*
	Lisans	136	68,21	8,85		
İletişim Becerileri Ölçeği	Ortaöğretim	103	89,10	22,63	-1,397	0,164
	Lisans	136	92,93	18,68		
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Ortaöğretim	103	35,68	9,02	-1,114	0,266
	Lisans	136	36,91	7,67		
Kendini İfade Etme	Ortaöğretim	103	14,39	3,88	-0,992	0,322
	Lisans	136	14,85	3,14		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Ortaöğretim	103	21,62	5,18	-1,324	0,187
	Lisans	136	22,47	4,53		
İletişim Kurmaya İsteklik	Ortaöğretim	103	17,41	5,17	-2,047	0,042*
	Lisans	136	18,70	4,33		

* $p < 0,05$

Sporcu bağıllık ölçeğinin eğitim düzeyleri değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Ortaöğretim mezunu olanların (Ort=63,05, ss=12,76) ortalamaları lisans mezunu olanlara göre (Ort=68,21 ss=8,85) anlamlı derecede daha düşüktür.

İletişim becerileri ölçeğinin eğitim düzeyleri değişkeni açısından istatistiksel olarak gözle görülür fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutu ile eğitim seviyeleri arasında istatistiksel olarak gözle görülür bir fark görülmemektedir ($p > 0,05$). Kendini ifade etme alt boyutunun eğitim düzeyleri değişkeni ile istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutu ile eğitim düzeyleri arasında istatistiksel olarak gözle görülür bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim kurmaya isteklik alt boyutu ile eğitim düzeyleri arasında istatistiksel olarak gözle görülür farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Ortaöğretim mezunu olanların ortalamaları (Ort=17,41, ss=5,17) lisans mezunu olanlara (Ort=18,70 ss=4,33) göre anlamlı derecede daha düşüktür.

Tablo 5. Kulüp Türü Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Kulüp Türü			t testi	
		N	Ort.	ss	T	P
Sporcu Bağlılık Ölçeği	Amatör	157	62,42	11,70	-8,694	0,001*
	Profesyonel	82	72,22	5,67		
İletişim Becerileri Ölçeği	Amatör	157	87,78	23,99	-4,358	0,001*
	Profesyonel	82	97,40	9,75		
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Amatör	157	34,93	9,68	-4,469	0,001*
	Profesyonel	82	38,91	3,89		
Kendini İfade Etme	Amatör	157	14,24	4,11	-2,939	0,004*
	Profesyonel	82	15,37	1,75		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Amatör	157	21,26	5,54	-4,326	0,001*
	Profesyonel	82	23,57	2,70		
İletişim Kurmaya İsteklik	Amatör	157	17,34	5,35	-4,115	0,001*
	Profesyonel	82	19,55	2,97		

* $p < 0,05$

Sporcu bağlılık ölçeği ile kulüp türü değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Profesyonel olanların (Ort=72,22, ss=5,67) amatör olanlara göre daha yüksek ortalamaya sahip olduğu görülmektedir.

İletişim becerileri ölçeği ile kulüp türü değişkeni arasında istatistiksel olarak gözle görülür fark bulunmaktadır ($p < 0,05$). Profesyonel olanların (Ort=97,40, ss=9,75) amatör olanlara göre daha yüksek ortalamaya sahiptir. İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutu ile kulüp türü değişkeni açısından gözle görülür fark bulunmaktadır ($p < 0,05$). Profesyonel sporcuların (Ort=38,91, ss=3,89) ortalamaları anlamlı derecede daha yüksektir. Kendini ifade etme düzeyleri ve kulüp türü arasında istatistiksel bir şekilde gözle görülür bir farklılık ortaya çıkmıştır ($p < 0,05$). Profesyonel olanların (Ort=15,37, ss=1,75) ortalamaları anlamlı derecede daha yüksektir. Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutu ile kulüp türü arasında anlamlı farklılık görülmektedir ($p < 0,05$). Profesyonel kulüpler (Ort=23,57, ss=2,70) amatör kulüplere göre daha yüksek ortalamaya sahiptir. İletişim kurmaya isteklik ile kulüp türü arasında anlamlı bir ilişki görülmektedir ($p < 0,05$). Profesyonel olanlar (Ort=19,55, ss=2,97) daha yüksek ortalamaya sahiptir.

Tablo 6. Spor Branşı Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Spor Branşı			ANOVA		
		N	Ort.	ss	F	P	Fark**
Sporcu Bağlılık Ölçeği	Futbol	102	65,97	12,58	1,928	0,126	-
	Voleybol	41	63,12	12,41			
	Hentbol	27	64,89	9,24			
	Basketbol	69	68,14	7,36			
İletişim Becerileri Ölçeği	Futbol	102	91,45	20,33	0,992	0,397	-
	Voleybol	41	86,59	22,19			
	Hentbol	27	93,96	25,83			
	Basketbol	69	92,77	17,23			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Futbol	102	36,38	8,20	1,373	0,252	-
	Voleybol	41	34,20	9,19			
	Hentbol	27	37,56	9,87			
	Basketbol	69	37,22	7,01			
Kendini İfade Etme	Futbol	102	14,58	3,43	1,6	0,190	-
	Voleybol	41	13,78	3,73			
	Hentbol	27	15,52	4,54			
	Basketbol	69	14,94	2,84			
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Futbol	102	22,29	4,86	0,716	0,543	-
	Voleybol	41	21,10	4,91			
	Hentbol	27	22,37	6,02			
	Basketbol	69	22,32	4,22			
İletişim Kurmaya İsteklik	Futbol	102	18,20	4,48	0,321	0,810	-
	Voleybol	41	17,51	5,10			
	Hentbol	27	18,52	6,19			
	Basketbol	69	18,29	4,32			

* $p < 0,05$ ***Tukey Testi*

Sporcu bağlılık ölçeği ile spor branşı arasında ortaya çıkan sonuçlarda gözle görülür bir fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

İletişim becerileri ölçeği ile spor branşı arasında istatistiksel bir şekilde gözle görülür bir farklılık oluşmamıştır ($p > 0,05$). Ayrıca İletişim ilkeleri ve temel beceriler, kendini ifade etme, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve İletişim kurmaya isteklik alt boyutlarının spor branşları arasındaki anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Tablo 7. Millilik Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Daha Önce Milli Takımda Yer Alma			t testi	
		N	Ort.	ss	T	P
Sporcu Bağlılık Ölçeği	Hayır	206	65,09	11,22	-3,225	0,001*
	Evet	33	71,61	7,33		
İletişim Becerileri Ölçeği	Hayır	206	89,86	21,49	-4,773	0,001*
	Evet	33	100,15	8,91		
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Hayır	206	35,85	8,68	-4,216	0,001*
	Evet	33	39,67	3,86		
Kendini İfade Etme	Hayır	206	14,43	3,66	-4,525	0,004*
	Evet	33	16,03	1,40		
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	Hayır	206	21,74	5,01	-4,591	0,001*
	Evet	33	24,36	2,60		
İletişim Kurmaya İsteklik	Hayır	206	17,83	4,97	-4,366	0,001*
	Evet	33	20,09	2,21		

* $p < 0,05$

Sporcu bağlılık ölçeği ile daha önce milli takımda yer alma değişkeni arasında anlamlı bir farklılık görülmektedir ($p < 0,05$). Daha önce milli takımda olanların (Ort=71,61, ss=7,33) milli takımda olmayanlara göre daha yüksek ortalamaya sahip olduğu görülmektedir.

İletişim becerileri ölçeği ile daha önce milli takımda yer alma değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p < 0,05$). Daha önce milli takımda olanların (Ort=100,15, ss=8,91) milli takımda olmayanlara göre daha yüksek ortalamaya sahip olduğu görülmektedir. Ayrıca iletişim becerileri alt boyutunda yer alan, İletişim ilkeleri ve temel becerilerler alt boyutunda milli sporcu olanların (Ort=39,67, ss=3,86), kendini ifade etme alt boyutunda daha önce milli sporcu olanların (Ort=16,03, ss=1,40), etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutunda milli sporcu olanların (Ort=24,36, ss=2,60), iletişim kurmaya isteklik alt boyutunda milli sporcu olanların (Ort=20,09, ss=2,21) daha önce milli sporcu olmayanlara göre daha yüksek ortalamayı alarak anlamlı oldukları görülmektedir ($p < 0,05$).

Tablo 8. Yaş Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Yaş			ANOVA		
		N	Ort.	Ss	F	P	Fark**
Sporcu Bağlılık Ölçeği	17-22 yaş	83	67,37	11,32	3,169	0,044*	1>3
	23-28 yaş	133	66,00	10,26			
	29 yaş ve üzeri	23	60,91	12,78			
İletişim Becerileri Ölçeği	17-22 yaş	83	94,27	18,88	2,365	0,096	-
	23-28 yaş	133	88,73	21,99			
	29 yaş ve üzeri	23	95,26	15,40			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	17-22 yaş	83	37,55	7,11	2,138	0,12	-
	23-28 yaş	133	35,40	9,13			
	29 yaş ve üzeri	23	37,83	6,34			
Kendini İfade Etme	17-22 yaş	83	15,20	3,40	2,628	0,074	-
	23-28 yaş	133	14,20	3,59			
	29 yaş ve üzeri	23	15,30	2,82			
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	17-22 yaş	83	22,77	4,52	2,81	0,062	-
	23-28 yaş	133	21,47	5,14			
	29 yaş ve üzeri	23	23,39	3,49			
İletişim Kurmaya İsteklik	17-22 yaş	83	18,73	4,70	1,497	0,226	-
	23-28 yaş	133	17,67	4,92			
	29 yaş ve üzeri	23	18,74	3,57			

* $p < 0,0$, ***Tukey Testi*

Sporcu bağlılık ölçeği ile yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir ($p < 0,05$). 17-22 yaş grubunda olanların (Ort=67,37, ss=11,32) ortalamaları diğer yaş gruplarına göre anlamlı derecede daha yüksektir.

İletişim becerileri ölçeği ile yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutu ile yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Kendini ifade etme alt boyutu ile yaş grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutu ile yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$). İletişim kurmaya isteklik alt boyutu ile yaş değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Tablo 9. Aktif Spor Yılı Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Aktif Spor Yapma			ANOVA		
		N	Ort.	Ss	F	P	Fark**
Sporcu Bağlılık Ölçeği	1-5 yıl	73	63,63	10,88	11,96	0,001*	3>1 3>4
	6-10 yıl	86	62,76	12,10			
	11-15 yıl	62	72,05	6,24			
	16 yıl +	17	69,53	9,40			
İletişim Becerileri Ölçeği	1-5 yıl	73	90,52	22,08	3,049	0,029*	2<3
	6-10 yıl	86	87,01	22,87			
	11-15 yıl	62	96,31	14,73			
	16 yıl +	17	97,18	14,94			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	1-5 yıl	73	36,21	8,76	2,327	0,075	-
	6-10 yıl	86	34,83	9,28			
	11-15 yıl	62	38,16	6,36			
	16 yıl +	17	38,35	5,80			
Kendini İfade Etme	1-5 yıl	73	14,56	4,07	1,426	0,236	-
	6-10 yıl	86	14,15	3,72			
	11-15 yıl	62	15,19	2,40			
	16 yıl +	17	15,47	2,62			
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	1-5 yıl	73	22,04	4,99	4,243	0,006*	2<3
	6-10 yıl	86	20,88	5,32			
	11-15 yıl	62	23,35	3,72			
	16 yıl +	17	24,00	3,74			
İletişim Kurmaya İsteklik	1-5 yıl	73	17,71	5,11	3,906	0,009*	2<3
	6-10 yıl	86	17,15	5,24			
	11-15 yıl	62	19,60	3,33			
	16 yıl +	17	19,35	3,35			

* $p < 0,05$ ***Tukey Testi*

Sporcu bağlılık ölçeği ile aktif spor süreleri arasında ortaya çıkan sonuçlarda anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p < 0,05$). 11-15 yıldır spor yapanların ortalamaları (Ort=72,05, ss=6,24), 1-5 yıl (Ort=63,63, ss=10,88), 6-10 yıldır spor yapanlara (Ort=69,53, ss=9,40) göre anlamlı derecede daha yüksektir.

İletişim becerileri ölçeği ile aktif spor süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir ($p < 0,05$). 16 yıl ve üzerinde spor yapanların (Ort=97,18, ss=14,94), diğer spor yapma sürelerine göre anlamlı derecede daha yüksektir. İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutu ile aktif spor süreleri arasında ortaya çıkan sonuçlarda gözle görülür fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Kendini ifade etme alt boyutu ile aktif spor süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir bulunmamaktadır ($p > 0,05$).

Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutu ile aktif spor süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). 6-10 yıldır spor yapanların (Ort=2,88, ss=5,32) 11-15 yıldır spor yapanlara (Ort=23,35, ss=3,72) göre anlamlı derecede düşüktür. İletişim kurmaya isteklik alt boyutu ile aktif spor süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). 6-10 yıldır spor yapanların (Ort=17,12, ss=5,11) 11-15 yıldır spor yapanlara (Ort=19,60, ss=3,33) göre anlamlı derecede daha düşüktür.

Tablo 10. Aylık Gelir Düzeyi Değişkeni ile Ölçek Alt Boyutları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Aylık Gelir			ANOVA		
		n	Ort.	ss	F	P	Fark**
Sporcu Bağlılık Ölçeği	0-4250 TL	75	63,84	11,78	5,487	0,005*	3>1 3>2
	4251-6000 TL	94	65,10	11,55			
	6001 TL +	70	69,49	8,33			
İletişim Becerileri Ölçeği	0-4250 TL	75	90,60	21,15	4,121	0,017*	3>1 3>2
	4251-6000 TL	94	87,70	20,68			
	6001 TL +	70	96,81	18,64			
İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	0-4250 TL	75	36,12	8,00	4,549	0,012*	3>1 3>2
	4251-6000 TL	94	34,85	8,65			
	6001 TL +	70	38,71	7,65			
Kendini İfade Etme	0-4250 TL	75	14,49	3,84	3,677	0,027*	3>1 3>2
	4251-6000 TL	94	14,11	3,40			
	6001 TL +	70	15,56	3,03			
Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	0-4250 TL	75	22,05	4,91	3,5	0,032*	3>1 3>2
	4251-6000 TL	94	21,28	4,65			
	6001 TL +	70	23,27	4,81			
İletişim Kurmaya İsteklik	0-4250 TL	75	17,93	5,24	3,055	0,049*	3>1 3>2
	4251-6000 TL	94	17,47	4,86			
	6001 TL +	70	19,27	3,80			

* $p<0,05$ **Tukey Testi

Sporcu bağlılık ölçeği ile aylık gelir düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p<0,05$). Geliri 6001 TL ve üzeri olanların (Ort=69,49, ss=8,33) 0-4250 TL geliri olanlara (Ort=63,84, ss=11,78) geliri 4251-6000 TL arasında olanlara (Ort=65,10, ss=11,55) göre anlamlı derecede yüksektir.

İletişim becerileri ölçeği ile aylık gelir düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p<0,05$). Geliri 6001 TL ve üzeri olanların (Ort=96,81, ss=18,64) geliri 0-4250 TL (Ort=90360, ss=21,15) ve geliri 4251-6000 TL arasında olanlara (Ort=87,70, ss=20,68) göre anlamlı derecede daha yüksek ortalamaya sahiptir. İletişim ilkeleri ve temel beceriler alt boyutunda da anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Geliri 6001 TL ve üzeri olanların (Ort=34,85, ss=8,65), geliri 0-4250 TL (Ort=36,12, ss=8,0) ve 4251-6000 TL arasında olanların (Ort=34,85, ss=8,65) göre anlamlı derecede yüksektir. Kendini ifade etme alt boyutu ile aylık gelir değişkeni arasında ortaya çıkan sonuçlara göre geliri 6001 TL ve üzeri olanların (Ort=15,56, ss=3,03), geliri 0-4250 TL (Ort=14,49, ss=3,84) ve geliri 4251-6000 TL arasında olanlara (Ort=14,11, ss=3,40) göre daha yüksek ortalamayı alarak anlamlı oldukları görülmektedir. Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim alt boyutu ile aylık gelir değişkeni arasında geliri 6001 TL ve üzerinde olanların (Ort=23,27, ss=4,81), geliri 0-4250 TL (Ort=22,05, ss=4,91) ve geliri 4251-6000 TL arasında olanlara (Ort=21,28, ss=4,65) göre anlamlı derecede daha yüksektir. İletişim kurmaya isteklik alt boyutu ile aylık gelir düzeyleri arasında ortaya çıkan sonuçlarda geliri 6001 TL ve üstü olanların (Ort=19,27, ss=3,80), geliri 0-4250 TL (Ort=17,93, ss=5,24) ve geliri 4251-6000 TL arasında olanlara (Ort=17,47, ss=4,86) göre anlamlı derecede daha yüksektir ($p<0,05$).

Tablo 11. Ölçekler Arası Korelasyon Tablosu

		İletişim Becerileri Ölçeği	İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler	Kendini İfade Etme	Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim	İletişim Kurmaya İsteklik
Sporcu Bağlılık Ölçeği	R	,294**	,282**	,279**	,301**	,271**
	P	0,000*	0,000*	0,000*	0,000*	0,000*

Sporcu bağlılık ölçeği ile iletişim becerileri ölçek düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p<0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü gücü zayıftır ($r=0,294$). Sporcu bağlılık düzeyleri arttıkça iletişim beceri düzeyleri de artmaktadır.

Sporcu bağlılık ölçek düzeyleri ile iletişim ilkeleri ve temel beceriler seviyeleri bakımından ortaya çıkan sonuçlarda belirgin bir bağlantı ($p<0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü gücü zayıftır ($r=0,282$). Sporcu bağlılık seviyeleri arttıkça iletişim ilkeleri ve temel beceriler düzeyleri de artmaktadır.

Sporcu bağlılık ölçek düzeyleri ile kendini ifade etme düzeyleri arasında ortaya çıkan sonuçlarda gözle görülür belirgin bir bağlantı vardır ($p<0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü gücü zayıftır ($r=0,279$). Sporcu bağlılık seviyeleri arttıkça kendini ifade etme düzeyleri de artmaktadır.

Sporcu bağlılık ölçek düzeyleri ile etkin dinleme ve sözel olmaya iletişim düzeyleri arasında ortaya çıkan sonuçlarda belirgin bağlantı vardır ($p<0,05$). Aralarındaki ilişki aynı yönlü gücü zayıftır ($r=0,301$). Sporcu bağlılık seviyeleri arttıkça etkin dinleme ve sözel olmaya iletişim seviyeleri de artmaktadır.

Sporcu bağlılık ölçek düzeyleri ile iletişim kurmaya isteklik düzeyleri arasında ortaya çıkan sonuçlarda belirgin bağlantı vardır ($p<0,05$). Kendi aralarındaki bağlantı yönlü gücü zayıftır ($r=0,271$). Sporcu bağlılık seviyeleri arttıkça iletişim kurmaya isteklik düzeyleri de artmaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Takım sporcularının iletişim becerileri ve sporcu bağlılık düzeylerinin incelendiği çalışmamızın bu bölümünde sporcuların iletişim becerileri ve sporcu bağlılık düzeylerinin analiz sonuçlarına yönelik bulguların literatürdeki farklı kaynaklar gözetilerek yorumlanması ve tartışılmasına yer verilmiştir.

Araştırmamıza katılan sporcuların demografik özelliklerine göre araştırma sonuçları incelendiğinde, sporcu bağlılık ölçeği ile cinsiyet değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Literatür incelendiğinde araştırmamızın sonuçlarıyla farklılık ve benzerlik gösteren birkaç çalışma mevcuttur. Uzgun ve diğerleri (2021) rekreasyonel koşucuların spora bağlılık düzeylerinin incelenmesi isimli çalışmada katılımcıların cinsiyet değişkeni bakımından spora bağlılıkları arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Analiz sonuçlarına göre içselleştirme alt boyutunda gruplar arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklar olduğunu tespit etmiş olup, bu farkın kadın katılımcılar lehine gerçekleştiği sonucuna varmışlardır. Keleş ve Göktürk (2017)'ün kadın futbolcularda sporcu bağlılığının sporcu tükenmişliğini belirlemedeki rolü başlıklı çalışmada elde ettiği bulgulara göre sporcu bağlılık ölçeğinde kadın futbolcuların en yüksek puanı coşku alt boyutunda en düşük puanıysa güven alt boyutlarında aldıklarını görülmüştür. Yerlikaya (2019) bisikletçilerin sporcu bağlılık düzeylerinin incelenmesi üzerine yaptığı araştırmasında elde ettiği bulgularda cinsiyet açısından spora bağlılık ölçeğinin dinçlik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlamıştır. Ortalamaları incelediğinde bu alt boyutta erkeklerin kadınlara göre daha yüksek puan aldıklarını tespit etmiştir. Son olarak Sivrikaya ve Biricik'in (2019) milli takım düzeyindeki elit kayakçılarda sporcu bağlılık üzerine yapmış oldukları çalışmada erkek sporcuların adanmışlık ve coşku alt boyutundan elde ettikleri puanların kadın sporculara oranla daha düşük olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Elde ettiğimiz bulgulara göre iletişim becerileri ölçeği etkin dinleme, sözel olmayan iletişim düzeyleri ve iletişim kurmaya isteklilik alt boyutları ile cinsiyet arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. Erkeklerin bu alt boyutlardaki düzeyleri kadınlara göre daha baskındır. Bu durumu erkeklerin hem sosyal hayatta daha fazla yer almalarına hem de türe özgü yapılarına bağlayabiliriz. Alan yazın

incelendiğinde Tekeli (2018) elit düzey kadın ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim becerilerini incelediği çalışmasında katılımcıların cinsiyet değişkeni açısından iletişim becerisi alt boyut düzeylerinde istatistiksel anlamda bir fark bulamamıştır fakat ortalama puanları incelediğinde kadın sporcuların iletişim becerileri düzeyine ilişkin ortalama puanlarının, erkek sporculara göre daha düşük olduğunu sonucuna varmıştır. Akbaş (2014) voleybol bölgesel liginde oynayan sporcuların antrenör ile iletişim becerilerinin araştırılmasında başlıklı çalışmasında elde ettiği bulgulara göre kadın voleybol sporcularının teknik adamları ile iletişim becerisi düzeyleri algıları erkek voleybol sporcularının algılarından gözle görülür derecede yüksektir sonucunu saptamıştır. Ulukan (2012) iletişim becerilerinin takım ve bireysel sporcular üzerindeki etkisini araştırdığı çalışmasında cinsiyet değişkeni ile iletişim becerileri alt boyutları toplam puanları arasında anlamlı bir farklılık görülmemektedir.

Sporcu bağlılık ölçeği ile eğitim düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Elde edilen bulgulara göre ortaöğretim mezunu olan sporcuların sporcu bağlılık düzeyleri lisans mezunu olan sporcuların sporcu bağlılık düzeylerine göre anlamlı derecede düşüktür. Bu durumu ortaöğretim mezunlarının aile, çevre, sosyal koşullardan kaynaklanan erken yaşta çalışma hayatına başlayıp sportif branşlara zaman ayıramadıklarından bahsedebiliriz. Buna göre lisans düzeyindeki sporcuların daha yüksek ortalamayı elde etmesinde eğitim hayatında daha fazla yaşantı geçirebilmesinden kaynaklanan iletişim kurma becerisini arttırmıştır. Konu ile alakalı literatür incelendiğinde kısıtlı çalışmalar mevcuttur. Yerlikaya (2019) bisikletçiler üzerine yaptığı çalışmada; katılımcıların eğitim durumuna göre sporcu bağlılık ölçek alt boyutlarından; güven, adanmışlık ve dinçlik alt boyutlarında istatistik açıdan anlamlı bir fark bulmuştur. Analiz sonuçlarına göre aritmetik ortalamalar incelendiğinde, güven, adanmışlık ve dinçlik alt boyutunda ortaöğretim ortalamasının üniversite ortalamasına göre daha baskın olduğu ve eğitim durumu değişkenindeki bu farkın tüm alt boyutların hepsinde ortaöğretim lehine olduğunu saptamıştır. Coşku alt boyutundaysa anlamlı bir fark gözlemleyememiştir. Uzgur ve diğerleri (2021) rekreasyonel koşucular üzerinde yaptığı çalışmada sporcu bağlılık düzeyi ile eğitim durumu düzeyi arasında anlamlı farka rastlamıştır. Bu istatistiksel farkın lisans ve ön lisans mezunları ile yüksek lisans ve doktora mezunları arasında olduğunu belirtmiştir. Farkın eğitim düzeyi yüksek lisans ve doktora olanların lehine olduğu görülmektedir.

İletişim becerileri ölçeği alt boyutlarından iletişim kurmaya isteklik alt boyutunun eğitim durumu değişkeni ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Ortaöğretim mezunu olanların iletişim kurmaya istek düzeyleri lisans mezunu olanların düzeylerine göre anlamlı derecede düşüktür. Buna bağlı olarak ortaöğretim mezunlarının daha kısıtlı zamanda daha az insanla iletişim kurması ve sosyal bir hayat içinde yaşayıp çoğunlukla aynı çevreden kişilerle iletişim kurulmasına bağlayabiliriz. Demir ve Biçer (2020) amatör futbolcuların iletişim beceri düzeyleri ve sürekli sportif kendine güven düzeyleri arasındaki ilişki isimli çalışmada eğitim düzeylerine göre iletişim becerileri ölçek puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlamamıştır. Alkaya (2004) ve Şenbakar'da (2015) bu çalışmayla aynı sonuçlara ulaşmışlardır. Akbaş (2014) voleybol bölgesel liginde oynayan sporcuların antrenör ile iletişim becerilerinin incelenmesi isimli çalışmasında ise bölgesel ligde mücadele eden voleybolcuların eğitim durumları değişkenine göre iletişim becerileri incelendiğinde en yüksek puanla iletişim becerisinin yüksek lisans gurubuna daha sonra en iyi değer lisans gurubuna ve en düşük puanla iletişim becerisinin ise lise gurubuna ait olduğu sonucuna ulaşmıştır. Tekeli (2018) elit düzey kadın ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim becerilerini incelediği araştırmasında, çalışmaya katılan sporcuların eğitim durumu değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit etmiştir. Elde etmiş olduğu analiz sonuçlarına göre ön lisans ile lise mezunları arasında ön lisans mezunu sporcuların lehine anlamlı fark saptamıştır. Önlisans düzeyindeki sporcuların puanlarıyla lisans düzeyi sporcuların puanları arasında, önlisans mezunu sporcuların lehine anlamlı fark tespit etmiştir. Aynı zamanda lisansüstü öğrenim görmüş 35 sporcunun puanlarıyla lisans mezunu sporcuların puanları arasında, lisansüstü öğrenim görmüş sporcular lehine anlamlı fark görülmüştür.

Çalışmamızdan elde ettiğimiz bulgulara göre, sporcu bağlılık ölçek düzeyleri ile kulüp türü değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Kulüp türleri profesyonel olanların sporcu bağlılık ölçek puanları amatör olanlara göre anlamlı derecede yüksektir sonucuna ulaşılmıştır. Bunun nedeni profesyonel sporcuların, spor branşını geçim kaynağı, kulübe ve taraftara bağlılık, saygınlık gibi konuların kişisel tatmin olarak yüksek düzeyde tutması olarak düşünebiliriz. Amatör sporcularda ise daha çoğunlukla yan gelir ya da hobi olarak ele alındığını söyleyebiliriz. Sporcu bağlılık ölçeğinin amatör-profesyonel değişkeniyle ilgili ilgili alan yazında çalışmaya çok çalışma

yer almamaktadır. Yerlikaya (2019) bisikletçilerin sporcu bağılıklarını incelediği çalışmada sporcu bağılılık ölçeği alt boyutları ile bisikletçilerin (düşük-orta-yüksek ve çok yüksek) seviyelerinin karşılaştırmasını yapmıştır. Elde ettiği istatistik sonuçlarına göre sporcu bağılılık ölçeğinin güven alt boyutunda düşük seviyeyi işaretleyen bisikletçiler ile yüksek ve çok yüksek seviyedeki bisikletçiler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlamıştır. Bunun yanı sıra orta seviye bisikletçiler ile yüksek ve çok yüksek seviyedeki bisikletçiler arasında anlamlı fark tespit etmiş ve bu farkın yüksek ve çok yüksek bisikletçiler lehine olduğunu saptamıştır. Adanmışlık boyutunda ise düşük seviyedeki bisikletçilerin, yüksek ve çok yüksek seviyedeki bisikletçiler ile aralarındaki farkın anlamlı, orta seviyedeki bisikletçilerin de sadece yüksek seviye bisikletçilerle anlamlı olduğunu bulmuştur.

Ayrıca sporcu bağılılık ölçeğinin coşku alt boyutunda, düşük seviye bisikletçiler, yüksek seviye bisikletçiler ve çok yüksek seviye bisikletçiler ile farklılık, orta seviye bisikletçilerle de sadece yüksek seviye bisikletçiler arasında farklılık olduğunu görülmektedir.

Araştırmamızda iletişim becerileri ölçeği alt boyut düzeyleri açısından kulüp türü değişkeni arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Kulüp türü profesyonel olanların iletişim ilkeleri ve temel beceriler düzeyleri, kendini ifade etme düzeyleri, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim düzeyleri ve iletişim kurmaya isteklik düzeyleri kulüp türü amatör olanlara göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Bunun nedeni profesyonel sporcuların kendine özgü branşlarının gerektirdiği teknik, taktik saha içi ve dışındaki iletişim becerisi için profesyonel destek alması olarak düşünebiliriz. Amatör sporcuların iletişim ilkeleri ve temel beceriler düzeyleri, kendini ifade etme vb gibi bir kaygısı olmadığı için daha düşük çıkmıştır diyebiliriz. Literatürde sporcuların iletişim becerileri üzerine yapılan araştırmalar incelendiğinde; Şahin (2012) elit düzeydeki sporcuların elit olmayan sporculara göre iletişim becerileri açısından daha başarılı olduklarını ayrıca sporcu ve sedanter bireylerin iletişim algılarını değerlendirdiğinde ise sporcuların iletişim becerilerinin sedanter bireylerden daha dominant olduğu sonucu ifade edilmiştir.

Araştırmamıza katılanların sporcuların Sporcu bağılılık ölçeği ile yaş değişkeni arasındaki analiz sonuçlarını incelediğimizde anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Fark 17-

22 yaş grubundakilerin sporcu bağıllık düzeyleri diğer yaş gruplarından daha yüksek ve anlamlı olduğuna dairdir. Bunun nedeni olarak 17-22 yaş grubundaki sporcuların en verimli yaşlarında kendi branşlarında sporcu olmak, ekonomik kazanç ve saygınlık hissine kapılması diye düşünebiliriz. Alan yazında bizim araştırmamızla farklılık gösteren iki farklı çalışma bulunmaktadır. Uzgun ve diğerleri (2021) rekreasyonel koşucuların spora bağıllık düzeylerini incelediği araştırmasında elde ettiği analiz sonuçlarına göre sporcu bağıllık ölçeğinden elde etmiş olduğu puanların yaş grupları açısından anlamlı bir fark ifade etmediğini saptamıştır. Yamaner ve diğerleri (2019)'nin spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin spora bağıllık düzeyi ile sporun yaşam becerilerine olan etkileri arasındaki ilişki düzeyinin belirlenmesi isimli çalışmasından elde ettiği sonuca göre, katılımcıların yaşlarına göre spora bağıllıkları ve sporun yaşam becerilerine etkisi arasında anlamlı bir fark görülmemektedir.

Katılımcıların iletişim becerileri ölçek düzeyleri açısından yaş grupları arasındaki istatistiksel analiz sonuçlarına göre anlamlı bir farklılık yoktur sonucu elde edilmiştir. Literatür incelendiğinde bizim elde ettiğimiz sonuçlarla benzer ve farklılık sonuçları bulunmaktadır. Şenbakar (2015) elit boksörlerde iletişim becerilerinin incelenmesi isimli 10-15 yaş grubu, 16-20 yaş grubu, 21-25 yaş grubu ve 26-30 yaş grubundaki katılımcıların olduğu çalışmasında ölçek puanları ile bu yaş grupları arasında istatistiksel bir farklılık saptanmadığı belirtmiştir. Yine çalışmamızla benzer bir sonuç Demir ve Biçer (2020) tarafından yapılan amatör futbolcuların iletişim beceri düzeyleri ve sürekli sportif kendine güven düzeyleri arasındaki ilişki isimli çalışmada ortaya konulmuştur. Başka bir diğer çalışmada ise Ulukan (2012) iletişim becerilerinin takım ve kişisel olarak etkisini araştırdığı çalışmasında yaş grubu değişkeni ile iletişim becerileri ölçek puanları arasında istatistiksel anlamda bir farka rastlanmamıştır. Araştırmamızla farklılık gösteren bir çalışmada ise Akbaş (2014) voleybol bölgesel liginde oynayan sporcuların antrenör ile iletişim becerilerini incelediği çalışmada çalışmaya katılanların yaş düzeyine göre iletişim becerileri puanlarını incelediğinde en iyi iletişim becerisinin 27-30 yaş grubuna ait olduğunu sonraki en iyi değer 21-23 yaş grubuna, ve ardından bunları 24-26 yaş grubunun takip ettiğini en düşük iletişim becerisinin ise 18-20 yaş grubuna ait olduğunu vurgulamıştır. Tekeli'nin (2018) elit düzey kadın ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim becerilerini incelediği araştırmasında katılımcıların yaş değişkenine göre iletişim becerileri puanları arasında istatistiksel anlamda bir fark tespit

etmemiştir. Fakat ortalama puanlara bakıldığında 15-19 yaş arası katılımcıların iletişim becerilerinin 20-24 yaş arası katılımcılara göre yüksek düzeyde olduğunu belirtmiştir.

Araştırmamızdan elde ettiğimiz bulgular sonucunda sporcu bağıllık ölçek düzeyleri ile spor branşı değişkeni açısından istatistiksel anlamda anlamlı fark görülmemiştir. Bu sonucun çıkmasında, sporcuların kendi branşlarını severek maddi ve manevi doyum alarak üst düzeyde olduklarını gösteren bir sonuç olduğunu düşünebiliriz. Çalışmamızda kullandığımız sporcu bağıllık ölçeğinin kullanıldığı çalışmaları incelediğimizde özellikle branş türü (takım sporları) değişkeniyle alakalı çok sayıda ve detaylı çalışmanın yer almadığı görülmüştür. Yaptığımız araştırma sonucunda bizim çalışmamızla benzerlik ve farklılık gösteren az da olsa çalışma mevcuttur. Uluç ve Akçakoyun (2021) bocce sporcularının hedef yönelimlerinin spora bağıllıkları üzerindeki rolü isimli çalışmada sporcuların spora bağıllıklarına ilişkin sonuçlarını incelediklerinde zinde olma, adanma, içselleştirme alt boyutlarında ve toplam bağıllık seviyelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptayamamışlardır. Kelecek ve Kuruç (2018) futbolcuların güdüsel yönelim ve spora bağıllık düzeylerinin sporcu tükenmişliğini belirlemedeki rolü isimli çalışmada; elde etmiş oldukları istatistiksel bulgulara göre sporcu bağıllık ölçeğinden alınan en yüksek puanın coşku alt boyutunda olduğunu, en düşük puanın ise adanmışlık alt boyutunda yer aldığını saptamışlardır. Kelecek ve Göktürk (2017) kadın futbolcularda sporcu bağıllığının sporcu tükenmişliği üzerine etkisi ve rolünü araştırdıkları çalışmada kadın futbolcuların uğraşmakta oldukları spor branşına olan bağıllıklarının tükenmişlik seviyelerinin üzerindeki etkisini tespit etmek amacı ile elde ettikleri analiz sonuçlarını incelediklerinde Sporcu bağıllık alt boyutları (güven-adanmışlık-dinçlik ve coşku) ile sporcu tükenmişliği alt boyutları (duygusal-fiziksel tükenme-azalan başarı hissi ve duyarsızlaşma) arasında negatif yönlü bir ilişki olduğunu belirtmişlerdir.

Araştırmamıza katılan sporcuların iletişim becerileri ölçek düzeyleri ile spor branşı değişkeni açısından analiz sonuçlarını incelediğimizde istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir. Mohammed (2019) takım sporları ve bireysel sporlar ile ilgilenen bireylerin stres algılarının ve iletişim becerilerinin incelediği çalışmada spor branşına göre iletişim becerileri testinin istatistiksel analizi sonucunda anlamlı bir farkın olmadığını tespit etmiştir. Özdemir ve Abakay (2017) kadın voleybol ve futbolcuların

iletişim becerileri ve saldırganlık düzeylerini inceledikleri çalışmada iletişim becerileri ölçeğinden alınan istatistik analiz sonuçlarına göre kadın voleybolcuların puanlarının kadın futbolculardan anlamlı şekilde daha dominant olduğu sonucunu elde etmişlerdir. Şahin (2012) elit düzeyde takım sporu ve bireysel spor yapan iki grubun iletişim becerilerini karşılaştırdığı çalışmasında analiz sonuçlarını incelediğinde her iki grubun da iletişim becerilerinin puan olarak yüksek çıkmasına rağmen takım sporcuları ve bireysel sporcular arasında iletişim becerileri yönünden istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlamamıştır. Ulukan (2012) iletişim becerilerinin takım ve bireysel sporculara olan etkisini araştırdığı çalışmasında yaptığı analiz sonuçlarından elde ettiği bulgulara göre iletişim becerileri ile branş değişkeni toplam puanları arasında anlamlı farkın olmadığını tespit etmiştir. Son olarak Tekeli (2018) elit düzey kadın ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim becerilerini incelediği araştırmasında çalışmaya katılanların iletişim becerileri ölçeği bakımından branş değişkeni düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığını belirtmiştir. Yine aynı çalışmada ortalama puanlara baktığında voleybolcuların iletişim becerileri ortalama puanlarının basketbolculara göre daha yüksek olduğunu saptamıştır.

Araştırmamıza katılan sporcuların sporcu bağlılık ölçek düzeyi ile milli sporculuk durumları değişkeni açısından analiz sonuçlarını incelediğimizde elde ettiğimiz bulgulara göre Sporcu bağlılık ölçek düzeyleri açısından millilik durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık sonucu elde edilmiştir. Daha önce milli takımda olanların düzeyleri anlamlı derecede yüksektir bulunmuştur. Bu sonucun çıkmasında, mili sporcuların branşına daha çok sahip çıkarak milli manevi değerlerini ön planda tutmak istediklerini düşünebiliriz. Milli sporcu durumu ve Sporcu bağlılık araştırma konusu olarak literatürde çok fazla çalışma bulunmamaktadır. Literatüre baktığımızda Madak ve diğerleri (2021) taekwondo sporcularının spora bağlılık düzeylerinin milli sporculuk durumları ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesi başlıklı çalışmada katılımcıların milli sporcu değişkenine göre sporcu bağlılık ölçeği alt boyutlarında gözle görülür bir fark ortaya çıkmadığını belirtmişlerdir.

Katılımcıların iletişim becerileri ölçek düzeyleri ile milli sporcu durumları değişkeni açısından istatistiksel analiz sonuçları incelendiğinde iletişim becerileri ölçek alt boyut seviyeleri bakımından millilik durumları arasında ortaya çıkan sonuçlarda gözle görülür fark bulunmaktadır. Daha önce milli takımda yer alan sporcuların iletişim ilkeleri

ve temel beceriler düzeyleri, kendini ifade etme düzeyleri, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim düzeyleri ve iletişim kurmaya isteklik düzeyleri daha önce milli sporcu olmayanlara göre daha yüksektir. Bu sonucun çıkmasında daha önce milli sporcu olmuş sporcuların iletişim becerileri konusunda daha profesyonel eğitim almış olduğu düşünülmektedir. İlgili ölçek olan iletişim becerileri ölçeği ve milli sporcu durumu karşılaştırmasını içeren bir çalışmaya literatürde rastlanmamıştır.

Çalışmamızda sporcu bağlılık ölçek düzeyleri açısından aktif spor yılı değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmaktadır sonucu elde edilmiştir. 11-15 yıldır spor yapanların sporcu bağlılık düzeyler 1-5 yıl ve 6-10 yıldır spor yapanların düzeylerine anlamlı göre anlamlı derecede yüksek çıkmıştır. Bu sonucun çıkmasında 11-15 yıldır spor yapanların 1-5 yıl ve 6-10 yıl spor yapanlara göre maddi ve manevi doyum kazandıkları, branşları tarafından benimsendikleri düşünülmektedir. Alan yazın incelendiğinde Sporcu bağlılık ve spor yapma yılı, tecrübe, spora başlama yaşı, sporu kaç yıldır yapıyorsunuz gibi değişkenler açısından karşılaştırmalarını konu alan birden fazla çalışma bulunmaktadır. Yerlikaya (2019) bisikletçilerin sporcu bağlılıklarının incelenmesi adlı çalışmasında bisiklet yılı ile sporcu bağlılık ölçeği güven ve coşku alt boyutları arasında düşük düzeyde anlamlı ilişkiye rastlamıştır. Spor yapma yılı ile sporcu bağlılık alt boyutlar arasındaysa anlamlı ilişki olmadığı sonucuna varmış ve Yarışma sayısı ile güven alt boyutunda ise düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu sonucunu elde etmiştir. Uluç ve Akçakoyun (2021) bocce sporcularının hedef yönelimlerinin Spora Bağlılıkları Üzerindeki Rolü isimli çalışmada bocce sporcularının spor yaşlarına göre spora bağlılıklarını karşılaştırdığında bocce sporcularının spora bağlılıklarına ilişkin sonuçlara bakıldığında, zinde olma, adanma, içselleştirme alt boyutlarında ve toplam bağlılık seviyelerinde istatistiksel bir biçimde belirgin var oluşmuştur. Zinde olma, adanma, içselleştirme ve spora bağlılık alt boyutlarında anlamlılık 11 yıl ve üzeri bocce sporu yapan sporcularda 6-10 yıl ve 5 yıl ve daha az spor yaşına sahip sporculara göre daha yüksek çıkmıştır. Uzgur ve diğerleri (2021) rekreasyonel koşucuların spora bağlılık düzeylerinin incelenmesi adlı çalışmasında analiz sonuçlarını incelediğinde lisanslı sporcu olma değişkenine göre spora bağlılık ölçeğinden elde edilen puanların gruplar arasında istatistiksel anlamlı bir farklılık olmadığını vurgulamıştır. Aynı çalışmada ayrıca gruplar arasında koşu geçmişi

bakımından istatistiksel açıdan 6 yıl ve üzeri koşan grup ile 1 yıldan daha kısa süre koşan grup arasında anlamlı bir farklılık bulunduğu görülmüştür.

Araştırmamızda iletişim becerileri ölçek düzeyleri açısından aktif spor yılı değişkeni arasında istatistiksel analiz sonuçlarını incelediğimizde 6-10 yıldır spor yapanların etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim ve iletişim kurmaya isteklik alt boyut düzeyleri 11-15 yıldır spor yapanların düzeylerine göre anlamlı derecede düşüktür sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonucun çıkmasında, 11-15 yıllık sporcuların yaşanmışlık ve tecrübe sayesinde 6-10 yıllık sporculara göre iletişim becerilerini daha etkili kullandıklarını düşünebiliriz. Konuyla ilgili literatüre baktığımız zaman Mohammed (2019) çalışmasında spor yılı değişkenine göre iletişim becerileri karşılaştırmasında 1-3 yıl spor yapanların iletişim becerilerini 4-6 yıllık 6 yıl ve üstünde sporculara göre daha anlamlı ve yüksek bulmuştur. Demir ve Biçer (2020)'in çalışmasında futbolcuların lisanslı spor yaşı değişkenine göre ortalama iletişim becerileri puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlamamışlardır. Akbaş (2014) voleybol bölgesel liginde yarışan bireylerin teknik adamlarla iletişim yeteneklerinin araştırılması isimli çalışmasında bölgesel ligdeki voleybolcuların spor yaşı değişkenine göre iletişim becerilerini incelediğinde en iyi iletişim becerisinin 10 yıl ve üzeri guruba sonraki iyi değer 5-9 yıl guruba ait olduğunu, en düşük iletişim becerisinin ise 0-4 yıl gurubuna ait olduğunu vurgulamıştır. Spor yaşı gruplarının iletişim becerileri istatistiksel olarak incelediğinde 0-4 yıl ile 10 yıl ve üzeri arasında, 5-9 yıl ile 10 yıl ve üzeri arasında, ileri düzeyde anlamlı farklılık tespit ederken 0-4 yıl ile 5-9 yıl arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit etmemiştir. Tekeli (2018) elit düzey kadın ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim yeteneklerinin araştırılması adlı çalışmasında çalışmaya katılan sporcuların elit spor yılı değişkenine göre iletişim becerisi düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Son olarak araştırmamıza dâhil ettiğimiz değişken olan aylık gelir durumu düzeyi ile sporcu bağıllık düzeyi analiz sonuçlarını incelediğimizde iki değişken arasında anlamlı bir fark tespit edilmiştir. Geliri 6001 TL ve üzeri olanların sporcu bağıllık düzeyleri 0-4250 TL geliri olanların ve geliri 4251-6000 TL arasında olanların düzeylerine göre anlamlı derecede yüksektir sonucu saptanmıştır. Bu sonucun çıkmasında, maddi kazancı yüksek olan sporcuların spor branşına bağımlılığı daha yüksek olduğu ve daha çok

sahiplendiği düşünülmektedir. Yerlikaya'nın (2019) bisikletçilerin sporcu bağlılıklarının incelenmesi isimli çalışmasındaki elde etmiş olduğu bulgulara göre, çalışmaya katılan bireylerin sosyo-ekonomik statüleri güven, adanmışlık dinçlik, coşku ve bisiklet bağlılık alt boyutlarında düşük seviyeye sahip katılımcıların sayısının fazla olmaması sebebiyle orta ve yüksek seviye sosyo-ekonomik statüye sahip bisikletçilerle yaptığı analiz sonucunda istatistiksel olarak anlamlı fark tespit etmemiştir. Uzgur ve diğerleri (2021) 'nin çalışmasında algılanan gelir durumu ve spora bağlılık değişkeni analiz sonucunda gruplar arasında istatistiksel anlamda anlamlı bir farkın olmadığını belirtmişlerdir. Madak ve diğerleri (2021) araştırmalarında spora bağlılık ölçek alt boyutları ile aylık gelir düzeyi değişkeni karşılaştırmasında elde ettiği bulgulara göre içselleştirme alt boyutunda 1000-1999 TL en yüksek puan ortalamasına sahipken 4000-4999 TL gelir düzeyine sahip olanların en düşük puan ortalamasına sahip olduğunu saptamışlardır. Adanma alt boyutunda 3000-3999 TL gelir düzeyine sahip bireylerin ortalama puanlarının en yüksek olduğunu; 1000-1999 TL gelir düzeyine sahip olanların ise en düşük puan ortalamasına sahip olduğunu tespit etmişlerdir. Zindelik ve bağlılık alt boyutlarında ise en yüksek puan ortalamasının 4000-4999 TL gelir düzeyine sahip katılımcılarda olduğunu belirtirlerken, en düşük puan ortalamasının ise 2000-2099 TL gelir seviyesi olan kişilere ait olduğu görülmektedir.

Çalışmamızda iletişim becerileri ölçeğinin alt boyutları ile aylık gelir düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Geliri 6001 TL ve üzeri olanları iletişim ilkeleri ve temel beceriler düzeyleri, kendini ifade etme düzeyleri, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim düzeyleri ve iletişim kurmaya isteklik düzeyleri; geliri 4250-6000 ve 0-4250 TL olanların düzeylerine göre anlamlı derecede yüksektir sonucu elde edilmiştir. Bu sonucun çıkmasında aylık geliri 6001 TL ve üzeri olan sporcuların daha önce milli olmuş ve profesyonel sprocu oldukları, aldıkları iletişim becerisi eğitim kalitesinin daha yüksek olduğu düşünülmektedir. Alan yazın incelendiğinde iletişim becerileri alt boyutları ve gelir düzeyi açısından istatistiksel anlamda sonuçlar mevcuttur. Tepeköylü ve diğerleri (2009) Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu (BESYO) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi isimli çalışmada öğrencilerin ailelerinin aylık geliri bakımından iletişim beceri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olmadığını saptamışlardır. Mohammed (2019) çalışmasına göre, 1000 TL ile 3000 TL geliri olan ailelere sahip

bireylerin lehine iletişim beceri puanları yüksek ve anlamlı bulmuştur. Ulukan (2012) araştırmasında, sporcuların iletişim beceri düzeylerinde anlamlı bir farklılık tespit etmiştir ve bu sonuçtan yola çıkarak ailesinin aylık gelir düzeyi yüksek olan katılımcıların sosyal yaşantılarının daha aktif geçirmeleri sonucu iletişim becerilerinin arttığını söylemiştir. Akbaş (2014) çalışmasında bölgesel ligde oynayan voleybolcuların aylık gelir düzeyi değişkenine göre iletişim becerilerini incelediğinde en iyi iletişim becerisinin 700 TL ve üzeri guruba, en düşük iletişim becerisinin ise 0-350 TL aylık gelir düzeyi olan guruba ait olduğunu saptamıştır. Tekeli (2018) elit düzey kadın ve erkek voleybolcular ile basketbolcuların iletişim becerilerinin incelediği çalışmasında iletişim becerisi puanlarının aylık gelir durumuna göre karşılaştırılmasına baktığında; 0-1,500 TL arası gelire sahip sporcuların puanlarıyla 3,001-4,500 TL arası gelire sahip sporcuların puanları arasında, 0-1.500 TL arası gelire sahip sporcuların lehine anlamlı bir fark bulmuştur. Ayrıca 1.501-3.000 TL arası gelire sahip sporcuların puanlarıyla 3,001-4,500 tL arası gelire sahip sporcuların puanları arasında, 1,501-3.000 tL arası gelire sahip sporcuların lehine anlamlı bir fark görülmüştür.

KAYNAKÇA

- Açıl, M. (2005). Öğretmenin Beden Dili. İstanbul: Armoni Yayıncılık.
- Akdoğan, B. ve Yalçın, S. B. (2018). Lise öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık ve çatışma çözme davranışlarının öznel iyi oluşlarını yordaması. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 46, 174-197.
- Akbaş, E. (2014). Voleybol Bölgesel Liginde Oynayan Sporcuların Antrenörle İletişim Becerilerinin İncelenmesi. Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Alkaya, Y. (2004). Lise Öğrencilerinin İletişim Ve Empati Becerilerinin Sosyo-Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Bakar, R. A. (2013). Understanding factors influencing employee engagement: a study of the financial sector in Malaysia, Doktora Tezi, RMIT Üniversitesi.
- Balcı, S. ve Yılmaz, M. (2000). Çocukları anaokuluna devam eden annelere verilen iletişim becerileri eğitiminin ailenin işlevlerine etkisi. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 2(14), 17- 24.
- Bartholomew, K. J., Ntoumanis, N. Ve Thogersen-Ntoumani, C. (2009). A review of controlling motivational strategies from a self-determination theory perspective: Implications for sports coaches. International Review of Sport and Exercise Psychology, 2(2), 215-233.
- Bozkurt, N. (2004). İlköğretim sınıf öğretmenlerinin iletişim becerilerine ilişkin algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 2(4), 443-454.
- Brown, A. (1998). Fanatics: Power, identity and fandom in football. London: Routledge.
- Buckman, R. (2001). Communication skills in palliative care neurologic guide. Neurol Clinics, 19(4), 989-1004.
- Casper, J. M. ve Andrew, D. A. (2008). Sport commitment differences among tennis players on the basis of participation outlet and skill level. Journal of Sport Behavior, 31(3), 201-219.

- Ceyhan, A. (2006). An investigation of adjustment levels of Turkish university students with respect to perceived communication skill levels. *Social Behavior and Personality: An international journal*, 34(4), 367-380.
- Cihan, B., Ilgar, E., ve Sırgancı, G (2018). Spora bağlılık ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Gençlik Araştırmaları Dergisi*, 7(17), 171-191
- Cüceloğlu, D. (2002). *İletişim Donanımları*. İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Çalışkan, N. ve Karadağ, E. (2010). Tüm Özel Öğretim Kurumları Derneği. Erişim tarihi 21.03.2022, http://www.toder.org/images/makaleler/ogretim_surecinde_iletisim_ogeleri_ve_beden_dilinin_onemi.doc.
- Çalışkan, N. (2003). Sınıf Öğretmenlerinin Sözel Olmayan İletişim Davranışlarını Değerlendirilmesi. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Damian, L. E., Stoeber, J., Negru-Subtirica, O. ve Băban, A. (2017). Perfectionism and school engagement: A three-wave longitudinal study. *Personality and Individual Differences*, 105, 179-184.
- DeCotiis, T. A. ve Summers, T. P. (1987). A path analysis of a model of the antecedents and consequences of organizational commitment. *Human relations*, 40(7), 445-470.
- Demir, A. ve Biçer, T. (2020). Amatör futbolcuların iletişim beceri düzeyleri ve sürekli sportif kendine güven düzeyleri arasındaki ilişki. *Journal of Academic Social Sciences*, (109), 258-269.
- Demirci, E.E. (2002) İletişim Becerileri Eğitiminin Mesleki Eğitim Merkezine Devam Eden Genç İşçilerin İletişim Becerilerini Değerlendirmelerine Etkisi. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Deniz, İ. (2003). İletişim Becerileri Eğitiminin İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin İletişim Becerisi Düzeylerine Etkisi. Eğitimde Psikolojik Hizmetler Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Derlega, V. J. ve Chaikin, A. L. (1976). Norms affecting self-disclosure in men and women. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 44(3), 376-380.

- Dökmen, Ü. (1994). Sanatta Ve Günlük Yaşamda İletişim Çatışmaları Ve Empati. İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Dökmen, Ü. (2004). İletişim Çatışmaları ve Empati. İstanbul: Sisyem Yayıncılık.
- Durmaz, M. (2004). Kişiler Arası İletişim ve Motivasyon. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınevi.
- Ergin, A. ve Birol, C. (2005). Eğitimde İletişim. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Erickson, K. T. (2013). Interpersonal Interactions and Athlete Development in Different Youth Sport Contexts. A thesis in Queen's University Kingston, Ontario, Canada. 3(5).
- Fernandes, N. E., Correia, A. H., Abreu, A. M. ve Biscaia, R. (2013). Relationship between sport commitment and sport consumer behavior. *Motricidade*, 9(4), 2-11.
- Fidan, H. (2016). Mobil bağımlılık ölçeği'nin geliştirilmesi ve geçerliliği: bileşenler modeli yaklaşımı. *The Turkish Journal On Addictions*, 3(3), 433-469.
- Göral, M. (2001). Beden Eğitimi ve Spor Bilimlerine Giriş, Isparta: Tuğra Ofset Yayınevi.
- Guillén, F. ve Martínez-Alvarado, J. R. (2014). The sport engagement scale: an adaptation of the utrecht work engagement scale (uwes) for the sports environment. *Universitas Psychologica*, 13(3), 975-984.
- Gruen, A. (2006). Empatinin Yitimi. İstanbul: Çitlembik Yayınları.
- Hartsough L. (2017). Male and female athletes' perceptions of their coaches' communication. A thesis in Youngstown State University, 3(1), 47-51.
- Hodge, K., Lonsdale, C.V. ve Jackson, S.A. (2009). Athlete engagement in elite sport: An exploratory investigation of antecedents ve consequences. *The Sport Psychologist*, 23(2), 186-202.
- Hsieh, T. (2011). We-How To Increase Performance and Profits through Engagement. New Jersey: John Wiley and Sons Inc
- Işık, M., ve Biber, L. (2010). İletişim, İletişim Süreci ve İletişim Çeşitleri. Genel ve Teknik İletişim. Ed. M. Işık. Konya: Eğitim Akademi.
- Işık, M. (2000) İletişimden Kitle İletişimine. Konya: Mikro Yayınları.
- Jarvis, M. (2005). Sport Psychology, Arousal, Anxiety ve Stress. In: New York: Routledge, 49-51.

- Kahn, W.A. (1990). Psychological conditions of personal engagement and disengagement at work. *Academy of Management Journal*, 33(4), 692-724.
- Kassing, J. W., Billings, A. C., Brown, R. S., Halone, K. K., Harrison, K., Krizek, B., Mean, L.J. ve Turman, P. D. (2004). Communication in the community of sport: The process of enacting, (re) producing, consuming, and organizing sport. *Annals of the International Communication Association*, 28(1), 373-409.
- Kaya, D. (2001). Etkili İletişim, Sunum Teknikleri ve Beden Dili, Eğitim Semineri Metinleri, İstanbul: Harp Akademileri Basım Evi
- Kavcar, C., Oğuzkan, F. ve Aksoy, Ö. (2004) Yazılı ve Sözlü Anlatım, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Kelecek, S. ve Göktürk, E. (2017). Kadın futbolcularda sporcu bağlılığının sporcu tükenmişliğini belirlemedeki rolü. *Ankara: Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 2(2), 162-173.
- Kelecek, S., Kara, F. M. ve Aşçı, F. H. (2018). Sporcu bağlılık ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Spor metre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(3), 39-47.
- Kelecek, S. ve Koruç, Z. (2018). Futbolcuların güdüsel yönelim ve spora bağlılık düzeylerinin sporcu tükenmişliğini belirlemedeki rolü. *Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 3(2), 102-116.
- Koca, C. (2012). Sporda sosyokültürel boyutlar. *Spor Bilimlerine Giriş içinde*. Eskişehir: Açık Öğretim Fakültesi, Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Korkut, F. (2005). Yetişkinlere yönelik iletişim becerileri eğitimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 143-149.
- Korkut Owen, F. ve Bugay, A. (2014). İletişim becerileri ölçeği'nin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 51-64.
- Korkut Owen, F., Demirbaş-Çelik, N. ve Doğan, T. (2018). Yaş, cinsiyet ve yaşam doyumlarına göre ortaöğretim öğrencilerinde iyilik hali. *Journal of History Culture and Art Research*, 7(1), 379-397.
- Küçük, V. ve Koç, H. (2004). Psiko sosyal gelişim süreci içerisinde insan ve spor ilişkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, (10).

- Küçük, M., (2012). İletişim Bilgisi. T.C. Anadolu Üniversitesi Yayını. Açıköğretim Fakültesi Yayını.
- Lockwood, N. R. (2007). Leveraging employee engagement for competitive advantage. *Society for Human Resource Management Research Quarterly*, 1, 1-12.
- Lonsdale, C., Hodge, K., ve Jackson, S.A. (2007). Athlete engagement: 11. development ve initial validation of the athlete engagement questionnaire. *International Journal of Sport Psychology*, 38, 471-492.
- Madak, E., Kumartaşlı, M., Gülen, ve Sönmez, H. O. (2021). Taekwondo sporcularının spora bağlılık düzeylerinin milli sporculuk durumları ve çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *The Online Journal of Recreation and Sport*, 10 (3), 1-17.
- Marciano, P. L. (2010). *Carrots and sticks don't work: build a culture of employee engagement with the principles of respect*. McGraw Hill Professional.
- Martínez-Alvarado, J. R., Guillen, F. ve Feltz, D. (2016). Athletes' motivational needs regarding burnout and engagement. *Revista De Psicología Del Deporte*, 25(1), 65-71.
- Messner, M. (1988). Sports and male domination: The female athlete as contested ideological terrain. *Sociology of Sport Journal*, 5, 197-211.
- Meyer, J. P. ve Allen, N. J. (1991). A three-component conceptualization of organizational commitment. *Human Resource Management Review*, 1(1), 61-89.
- Mohammed, A. A. (2019). *Takım ve Sporları ve Bireysel Sporlar İle İlgilenen Bireylerin Stres Algılarının Ve İletişim Becerilerinin İncelenmesi*. Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
- Mowday, R. T., Porter, L. W. ve Steers, R. M. (2013). *Employee-organization linkages: The psychology of commitment, absenteeism, and turnover*. Academic press.
- Noller, P. ve Bagi, S. (1985). Parent-Adolescent Communication. *Journal of Adolescence*, 8(2), 125-144.

- Ntoumanis, N., Quested, E., Reeve, J. ve Cheon, S.H. (2017). Need supportive communication: Implications for motivation in sport, exercise, and physical activity. In *Persuasion and communication in sport, exercise, and physical activity*. Routledge.
- Önsal, A. (2012). Okul Müdürlerinin İletişim Becerileri ile Okul Kültürü Arasındaki İlişki (İstanbul İli Anadolu Yakası Örneği). Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi. Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özdemir, N. ve Abakay, U. (2017). Kadın voleybol ve futbolcularda iletişim becerileri ve saldırganlık düzeylerinin incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 41-52.
- Pekel, H. A. (2007). Atletizmde Yetenek Aramasına Bağlı Olarak 10-12 Yaş Grubu Çocuklarda Bazı Değişkenler Üzerinde Normatif Çalışma (Ankara İli Örneği). Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Perrin, T. (2003). The 2003 Towers Perrin talent report: Working today: Understanding what drives employee engagement. *Research Report Stamford Conn*, 11(18), 2-33.
- Raedeke, T. D. ve Smith, A. L. (2001). Development and preliminary validation of an athlete burnout measure. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 23(4), 281-306.
- Sayers, F. Bingaman, C. E. ve Graham, R. (1993). Yöneticilikte İletişim (Çev. D. Şahinler). İstanbul: Rota Yayıncılık.
- Sivrikaya, M.H. ve Biricik, Y. S. (2019). Milli takım düzeyindeki elit kayakçıların sporcu bağlılık düzeylerinin incelenmesi. 2. Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi Kongresi.
- Scanlan, T. K., Carpenter, P. J., Simons, J. P., Schmidt, G. W. ve Keeler, B. (1993). An introduction to the sport commitment model. *Journal of Sport And Exercise Psychology*, 15(1), 1-15.
- Scanlan, T. K., Russell, D. G., Wilson, N. C., ve Scanlan, L. A. (2003). Project on Elite Athlete Commitment (PEAK): I. Introduction and Methodology. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 25(3), 360-376.

- Schaufeli, W. ve Salanova, M. (2011). Work engagement: On how to better catch a slippery concept. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 20(1), 39-46.
- Schaufeli, W. B., Salanova, M., González-Romá, V. ve Bakker, A. B. (2002). The Measurement of Engagement ve Burnout: A Two Sample Confirmatory Factor Analytic Approach. *Journal of Happiness Studies*, 3(1), 71-92.
- Shuck, B. ve Wollard, K. (2010). Employee engagement and HRD: A seminal review of the foundations. *Human Resource Development Review*, 9(1), 89-110.
- Silkü, H. A. (2008). Halkla İlişkiler Açısından İletişim Becerileri ve Liderlik. Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Şahin, F. Y. (1997). Grupla İletişim Becerileri Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeylerine Etkisi. Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bilim Dalı, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Şahin, N. (2012). Elit düzeyde takım sporu ve bireysel spor yapan iki grubun iletişim becerilerinin karşılaştırılması. *Spor metre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1), 13-16.
- Şenbakar K. (2015). Elit Boksörlerde İletişim Becerilerinin İncelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.*
- Tabachnick, B. G. ve Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics (Sixth Edition)*. USA: Pearson Education Limited.
- Taşğın, Ö. ve Çağlayan, H. S. (2011). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin stresle başa çıkma tarzlarını incelenmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(Özel), 73-82.
- Tekeli, Ö. (2018). Elit Düzey Kadın Ve Erkek Voleybolcular İle Basketbolcuların İletişim Becerilerinin İncelenmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.*

- Tepeköylü, Ö. Soytürk, M. ve Çamlıyer, H. (2009). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (Besyo) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Sportmetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(3), 115-124.
- Tuna, (2012). İletişim Kavramı ve İletişim Süreci. Ankara: İletişim, Pegem Yayınları.
- Tutar, H., Yılmaz, M. K. ve Erdönmez, C. (2003). Genel ve Teknik İletişim. Ankara: Nobel Yayın.
- Uluç, E. A. ve Akçakoyun, F. (2021). Bocce sporcularının hedef yönelimlerinin spora bağlılıkları üzerindeki rolü: çanakkale ili örneği. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 424-437.
- Ulukan, H. (2012). İletişim Becerilerinin Takım Ve Bireysel Sporculara Olan Etkisi. *Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karaman.*
- Usal, A. ve Aslan, Z. (1991). Davranış Bilimleri. İzmir: Barış Yayınları.
- Uslu, S. (2005). Ortaöğretim Sporcu Öğrencilerinin Problemleri, Spordan ve Beden Eğitimi Dersinden Beklentilerinin İncelenmesi ve Karşılaştırılması (Zonguldak İli Örneği). *Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.*
- Uzgun, K. Pekel, H.A ve Aydos, L. (2021). Rekreatyonel Koşucuların Spora Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi. *Aksaray Üniversitesi Spor ve Sağlık Araştırmaları Dergisi*, 2 (1), 62-82.
- Üstünel, G. (2011). Etkili İletişim Becerileri ve Beden Dili. *Tarım Ekonomisi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Namık Kemal Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Tekirdağ.*
- Valbuena, M. J. D., Saunders, J. ve Rice, V. (2016). Athlete Engagement: A Qualitative Investigation of the US American Athlete. *Philippine Journal of Psychology*, 49(1), 95-119.
- Van Scotter, J. R. ve Motowidlo, S. J. (1996). Interpersonal facilitation and job dedication as separate facets of contextual performance. *Journal of applied psychology*, 81(5), 525.

- Yamaner, F., Uzunlar, H. ve Efdal, A. (2019). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin spora bağlılık düzeyi ile sporun yaşam becerilerine olan etkileri arasındaki ilişki düzeyinin belirlenmesi. 11. Uluslararası Spor Camiası Sempozyumu Tam Metinleri, 23-31.
- Yerlikaya, G. (2019). Bisikletçilerin Sporcu Bağlılıklarının İncelenmesi. Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Yılmaz, İ. (2008). Sporcu Algıları Çerçevesinde Farklı Spor Branşlarındaki Antrenörlerin Liderlik Davranış Analizleri ve İletişim Beceri Düzeyleri. Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, N. (2011). Okul Öncesi Öğretmenlerinin İletişim Becerileri, Problem Çözme Becerileri Ve Empatik Eğilim Düzeyleri. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Yüksek lisans Tezi, Muğla Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- Wann, L. D. (1997). Sport Psychology. Prentice Hall, Inc. Upper Saddle River
- Weinberg R.S. ve Gould, D. (2015). Spor ve Egzersiz Psikolojisinin Temelleri, Çeviri Editör: Şahin ve Koruç. Ankara: Nobel Yayın.
- Wildermuth, C. (2008). Engaged to serve: The relationship between employee engagement and the personality of human services professionals and paraprofessionals.
- Wilson, K. (2009). A survey of employee engagement. University of Missouri-Columbia.
- Whan, C. (2011). Leveraging GARP to ensure employee engagement. Information Management, 45(6), 32.
- Whirter, Mc. J. ve Voltan-Acar, N. (2005). Çocukla İletişim. İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

EKLER

EK. 1. Orjinallik Raporu

 <p>ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ YÜKSEK LİSANS / DOKTORA TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU</p>
<p>ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI BAŞKANLIĞI'NA</p> <p style="text-align: right;">Tarih: 23/06/2022</p> <p>Tez Başlığı : TAKIM SPORCULARININ İLETİŞİM BECERİLERİ VE SPORA BAĞLILIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ (KOCAELİ İLİ ÖRNEĞİ)</p> <p>Yukarıda başlığı gösterilen tez çalışmamın a) Kapak sayfası, b) Giriş c) Ana bölümler ve d) Sonuç kısımlarından oluşan toplam 69 sayfalık kısmına ilişkin, 23/06/2022 tarihinde şahsım/tez danışmanım tarafından Turnitin adlı intihal tespit programından aşağıda işaretlenmiş filtrelemeler uygulanarak alınmış olan orjinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı %19 'tür.</p> <p>Uygulanan filtrelemeler:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1- ☒ Kabul/Onay ve Bildirim sayfaları hariç 2- ☒ Kaynakça hariç 3- ☒ Alıntılar hariç/dâhil 4- ☒ 5 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç <p>Ardahan Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği'nde belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.</p> <p>Gereğini saygılarımla arz ederim.</p> <p style="text-align: right;">Tarih ve İmza</p> <p>Adı Soyadı: Burhan ALTUN Öğrenci No: 19200300009 Anabilim Dalı: Beden Eğitimi ve Spor Programı: Spor Yöneticiliği Statüsü: ☒ Yüksek Lisans ☐ Doktora</p>
<p><u>DANIŞMAN ONAYI</u></p> <p style="text-align: center;">UYGUNDUR.</p> <p style="text-align: right;">_____ Doç. Dr. Murat AYGÜN</p>

EK. 2. Etik Kurul

T.C.
ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Rektörlük

Sayı : E-67796128-000-2200017476
Konu : Bilimsel Yayın ve Etik Kurul Kararı
(Doç.Dr. Murat AYGÜN)

27.06.2022

Sayın Doç. Dr. Murat AYGÜN

'Takım Sporcularının İletişim Becerileri ve Sporcu Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi: (Kocaeli İli Örneği)' başlıklı çalışmanız ve bu çalışma kapsamında yapılacak araştırmalarda uygulayacağınız ölçekler Üniversitemiz Etik Kurulu tarafından değerlendirilmiş olup, değerlendirme sonucu söz konusu projenizin Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kriterlerine uygun olduğuna karar verilmiştir.

Bilgilerinize rica ederim.

Prof. Dr. Mustafa YILDIZ
Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kurulu Komisyon Başkanı

Belge Doğrulama Kodu: 9AAPU4

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Takip Adresi:

<http://ubys.ardahan.edu.tr/ERMS/Record/ConfirmationPage/Index>

Adres: Ardaahan Üniversitesi Yenisey Kampüsü Rektörlük Hizmet Binası , Çamlıçatak Mevkii, Ardaahan
75002
Telefon No: (0 478) 2117575
e-Posta: bayek@ardahan.edu.tr
Kep Adresi: ardahanuni@hs01.kep.tr

Faks No: (0 478) 2117509
İnternet Adresi: www.ardahan.edu.tr

Bilgi için : Kubilay Aras
Etik Kurulu Komisyon
Raportörü
Telefon No: (0 478) 2117575

EK. 3. Demografik Değişkenler

Değerli Katılımcılar,

Bu çalışma Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı yüksek lisans eğitimi kapsamında, Takım Sporcularının İletişim Becerileri ve Spora Bağlılık Düzeylerinin İncelenmesi (Kocaeli İli Örneği) amacıyla hazırlanmıştır. Her bir ifadeyi okuduktan sonra sizi en uygun tanımlayan ifadeyi seçerek üzerini (X) İşareti ile işaretleyiniz veya yazınız.

Çalışmaya katılım gönüllülük esasına göre olup sorulara vereceğiniz gerçek yanıtlar çalışmanın güvenilirliği ve geçerliliği açısından önem taşımaktadır. Çalışmaya sağladığınız katkıdan dolayı teşekkür ederiz.

Burhan ALTUN
Yüksek Lisans Öğrencisi

1. Cinsiyetiniz nedir? Kadın () Erkek ()
2. Yaşınız nedir?
3. Eğitim durumunuz nedir?
4. Çalıştığınız Kulüp türü nedir? Amatör () Profesyonel ()
5. Spor branşınız nedir? Futbol () Voleybol () Hentbol () Basketbol ()
6. Daha önce milli takımda yer aldınız mı? Hayır () Evet ()
7. Kaç yıldır aktif olarak spor yapıyorsunuz?.....
8. Aylık geliriniz nedir?

EK. 4. Sporcu Bağlılık Ölçeği

SPORCU BAğLILIK ÖLÇEğİ		Nere de yse Hiç	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Hemen Hemen .Herzaman
Lütfen her ifadeyi bir kez işaretle yi niz ve cevaplanmamış hiçbir ifade bırakmayınız.						
1	Sportaki hedeflerimi başaracak kapasitede olduğuma inanırım	1	2	3	4	5
2	Spor branş ı mda başarılı olacak kapasitem olduğunu hissedirim	1	2	3	4	5
3	Spor branş ı mda başarılı olmak için gerekli beceri/tekn i ęe sahip olduğuma inanırım	1	2	3	4	5
4	Yeteneklerime güvenirim	1	2	3	4	5
5	Kendimi sportaki hedeflerimi başarmaya adanmış ı mdır	1	2	3	4	5
6	Sportaki hedeflerimi başarma konusunda kararlı yı mdır	1	2	3	4	5
7	Kendimi spor branş ı ma adanmış ı mdır	1	2	3	4	5
8	Sportaki hedeflerime ulaşmak için çok çalışmak isterim	1	2	3	4	5
9	Spor branş ı mla uğraşırken enerji dolduğumu hissedirim	1	2	3	4	5
10	Spor branş ı m ile uğraşırken kendimi enerji verilmiş gibi hissedirim	1	2	3	4	5
11	Spor branş ı m ile uğraşırken kendimi enerjik/dinamik hissedirim	1	2	3	4	5
12	Spor branş ı m ile uğraşırken kendimi gerçekten canlı/hayat dolu hissedirim	1	2	3	4	5
13	Spor branş ı m beni heyecanlandırır	1	2	3	4	5
14	Spor branş ı m konusunda coşkuluyumdur	1	2	3	4	5
15	Spor branş ı mdan keyif alırım	1	2	3	4	5
16	Spor branş ı mda eğlenirim	1	2	3	4	5

EK. 5. İletişim Becerileri Ölçeği (İBÖ)

İLETİŞİM BECERİLERİ ÖLÇEĞİ (İBÖ)	Her zaman				
	Hicbir zaman	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Her zaman
1. İnsanları oldukları gibi kabul ederim.	①	②	③	④	⑤
2. Düşüncelerimi istediğim zaman anlaşılır biçimde ifade edebilirim.	①	②	③	④	⑤
3. Başkalarını önyargısız dinlerim.	①	②	③	④	⑤
4. Yaşadığım olaylardaki duygularımı sözlerimle ve beden dilimle başkalarına iletebilirim.	①	②	③	④	⑤
5. Karşımdakini dinlerken anlamadığım bir ayrıntı olduğunda konunun açığa kavuşması için sorular sorarım.	①	②	③	④	⑤
6. Birisi ile iletişim içindeyken sakın bir ses tonuyla konuşurum.	①	②	③	④	⑤
7. İnsanlara yakın ilgi duyarım.	①	②	③	④	⑤
8. Diğer insanlarla kolaylıkla sohbet başlatabilirim.	①	②	③	④	⑤
9. İlişkide bulunduğum kişilerin anlatmak istediklerini dinlemek için onlara zaman ayırırım.	①	②	③	④	⑤
10. Konuşurken söylediklerimle beden dilimin uyumasına dikkat ederim.	①	②	③	④	⑤
11. Birini dinlerken ne karşılık vereceğimden çok onun ne demek istediğini anlamaya çalışırım.	①	②	③	④	⑤
12. Konuşmaları dinlerken, içerikle yüz ifadesinin ya da beden duruşunun uyumuna dikkat ederim.	①	②	③	④	⑤
13. Benimle herhangi bir konuda konuşmayı istemeyen birisini konuşmaya zorlamam.	①	②	③	④	⑤
14. Başkalarına içtenlikle iltifat ederim.	①	②	③	④	⑤
15. Başkaları konuşurken yanıt vermeden önce onların sözlerini bitirmelerini beklerim.	①	②	③	④	⑤
16. Birileriyle konuşurken onları rahatsız edebilecek kadar yakınlarında olmamaya özen gösteririm.	①	②	③	④	⑤
17. Duygularımı rahatlıkla dile getirebilirim.	①	②	③	④	⑤
18. Birisini dinlerken söylenenlerin altında yatan duyguları anlayabilirim.	①	②	③	④	⑤
19. Yüz yüze olmasak da konuştuğum kişinin duygusunu ses tonundan anlayabilirim.	①	②	③	④	⑤
20. Düşüncelerimi sözel olarak ifade edebilirim.	①	②	③	④	⑤
21. Birisiyle konuşurken ona yanıt vermeden önce onu doğru anlayıp anlamadığımı yoklarım.	①	②	③	④	⑤
22. Yazışırken seçilen sözcüklerin de önemli olduğunu aklımda tutarım.	①	②	③	④	⑤
23. Karşımdakini dinlerken onu anladığımı uygun bir dille ifade ederim.	①	②	③	④	⑤
24. Birisine bir öneride bulunmadan önce, onun öneri vermeme isteyip istemediğine dikkat ederim.	①	②	③	④	⑤
25. Eğer karşımdakinin işine yarayacaksa yaşadığım benzer deneyimleri onunla paylaşıyorum.	①	②	③	④	⑤

EK. 6. Sporcu Bağlılık Ölçeği İzin Yazısı

Feyza Meryem KARA
Kime: burhan altun
13.12.2021 Pzt 11:21

istatistik için
DOCX - 16 KB

sporcu bağlılık ölçeği maddeler
DOCX - 20 KB

2 ek (36 KB)

Merhabalar
Öncelikle çalışmamıza gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederiz. Elbette ölçeği kullanabilirsiniz. Ekte ölçeği ve boyut bilgilerini bulabilirsiniz.
Kolaylıklar dilerim

Doç. Dr. Feyza Meryem KARA
Kırıkkale Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakóltesi
Rekreasyon Bölümü

Feyza Meryem KARA, Ph.D
Kırıkkale University
Faculty of Sport Sciences
Department of Recreation
Kırıkkale/Turkey

EK. 7. İletişim Becerileri Ölçeği İzin Yazısı

 asli bugay ...

Kime:

14.01.2022 Cum 11:01

 IBO maddeleri ve anahtar
DOCX - 23 KB

 IBO
PDF - 562 KB

2 ek (586 KB)

Merhaba Burhan Bey

Ölçeği elbette kullanabilirsiniz. Ekte bilgileri bulacaksınız.
Kolaylıklar dilerim
Doç. Dr. Aslı Bugay Sökmez

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı : Burhan ALTUN

Doğum Yeri ve Tarihi :

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi : Ardahan Üniversitesi Spor Yöneticiliği (2014-2019)

Yüksek Lisans Öğrenimi : Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim
Dalı Spor Yönetimi Bilim Dalı

Bildiği Yabancı Diller : İngilizce

Bilimsel Faaliyetleri :

İş Deneyimi

Stajlar : Gençlik Spor Bakanlığı

Projeler :

Çalıştığı Kurumlar : Yeni Amaç Özel Rehabilitasyon Merkezi

İletişim

E-Posta Adresi :

Tarih : 14.07.2022